

VETO

HET BLAD VAN DE ALGEMENE
STUDENTENRAAD VAN LEUVEN

VEERTIENDAAGS TIJDSCHRIFT

v.o. n. n. n. n. n.
8, Van evenstraat 20
3000 Leuven

JAARGANG 4 - NR 11
6 februari 1978

REDAKTIE & ADMINISTRATIE

11 STUC - E. VAN EVENSTRAAT 20
3000 LEUVEN
tel. 016/22.44.38

EDITORIAAL

SPREKKUR

voor doktoren
en professoren
in ziel
en taal

God in de hemel, beesten van mensen
hebben mij in hun macht.
Zij komen samen ter conferentie
en spreken zacht
in gebroken talen, niet thuis te brengen;
maar ik schreeuw tegen ze, op zielsgezag,
een woord uit een oude grammatica:
dat ik godverdomme verga
en tot een vod lig te verslizen.

Gramschap springt als een panter over
en mijn keel is een vat met bloed.
Een ziedende eb en vloed
onmacht en haat tegen deze doven,
die alleen in hun wirtte bei geloven,
brandt in schuim over de tafel.

Binnen hun ijdele monologen
worden de woorden niet afgewogen
op kerngewicht en draagvermogen,
geboorte of richtingskracht,
maar gehuurde zinnen, te pas gebracht,
verhinderen de begripmatigheid,
waarop het redelijk inzicht wacht;
en de hoop is een krijt wit kind, dat lacht
tegen de rover, die het slacht.

uit de bundel 'Blauwvaar'
Gerrit Achterberg, Vers. Ged.
ed. 6 Querido

Prof. Dr. Steven De Batselier

Bij het ter perse gaan van dit
nummer (30.1.78) is de situatie
als volgt:

Officieel heeft prof. de Batselier
geen standpunt ingenomen t.o.v. de
hem gestelde eisen door de Akade-
mische overheid, wat konkreet be-
tekent dat hij noch ontslag neemt
als hoogleraar, noch zijn projekt
wil opgeven. Hij heeft rektor De
Somer gevraagd hem een schriftelij-
ke motivatie voor de redenen van
het van hem gebiede ontslag.

Vermits prof. de Batselier geen
keuze heeft gemaakt, heeft De So-
mer hem gezegd dat de officiële
proceduere in gang zal worden ge-

zet; aan de eerstvolgende Akade-
mische Raad (13.2.78) zal gevraagd
worden om de Tuichtkommissie in te
stellen (dese bestaat uit één ge-
woon hoogleraar met 5 jaar anoi-
emiteit per fakulteit); dese kan
zich alleen uitpreken over een
schorsing; ontslag ligt enkel in
de bevoegdheid van de Raad van Be-
heer.

In een eerste kontaktvergadering
op maandag 30.1.78, waarop verte-
genwoordigers van verschillende
fakulteiten en verenigingen aanwe-
zig waren, werd besloten prof. de
Batselier te steunen. Konkrete ak-
ties worden overvogen.

MAANDAG 6 FEBRUARI

Op deze dag gaat er om

14 U een ALGEMEEN AKTIEKOMITEE door over de zaak prof. St. de Bat-
selier

20.30 U een BENEFIETAVOND PASSAGE 144 ten voordele van dit projekt
(zie ook wegwijzer, p. 8)

EEN KRIJTWIT KIND EN DE ROVER DIE HET SLACHT

"Prof. dr. Steven de Batselier uit
Keerbergen (Mechelen) is de eni-
ge dwarsligger in dit boek die
alle repressies van de gevestig-
de machten volledig heeft kun-
nen weerstaan." Zo begint de bij-
drage over Steven de Batselier
in het boek "Dwarsliggers in

Vlaanderen" van de Nederlandse
journalist Frans Boogaard (uitg.
HIRAM, Brussel, 1976). Het heeft
er de schijn van dat Boogaard
in dat artikel een en ander zal
moeten herzien als er een nieuwe
druk van zijn boek komt.

INTERVIEW

Interviews geven of maken is een
gevaarlijke bezigheid aan het wor-
den. Een paar maanden geleden kwamen
we in Veto al met het verhaal
hoe de Somer de journalist Marc
van Impe, die een interview met
hem gemaakt had voor de Spectator,
offerde op het altaar van zijn
persoonlijke ambitie en de huise-
lijke vrede op het rektorat (Veto
31 Oktober '77). De Somer is
toen vreselijk kwaad geworden om-
dat Veto zijn drijfverien onthuld
had. Een week of wat heeft hij er
over gedacht om te raagern tegen
Veto, maar uiteindelijk is hij
tot het -vagnut zijn positie- ver-

standige inzicht gekomen dat een
reactie alleen maar olie op het
vuur zou zijn, terwijl hij toch
liefst had dat de zaak zo stil mo-
gelijk gehouden werd.

Dok bij de zaak de Batselier is een
interview in het spel, nl. het in-
terview dat op het einde van vo-
rig jaar door Huma met de Batselier
gemaakt werd. In het drama de Bat-
selier is de Somer niet meer de
enige voorzanger in het koor der
wraakgodinnen: de Megara is Servot-
te, en het koor werd versterkt met
de Vlaamse bisschoppen, van Out-
rive en slepdrager Blanpain.

EEN BEZOEKJE

Op woensdag 25 januari wordt aan
de grote poort van de Passage 144
aangebeld door twee niet al te ge-
re individuen, de Somer en Blan-
pain, die de bezorgde de Batselier
-twee marginale figuren die mis-
schien dringend hulp nodig hebben-
vragen of ze even een Kijkje mogen
nemen in de Passage. Let wel, de
in kapmentals gehulde figuren zijn
zeer vriendelijk en laten zich
breed smijlend en ten zeerste ge-
interesseerd door de argeloze de
Batselier in de Passage rondleiden.
Groot is hun interesse, vriende-
lijk hun woord, gemeend hun belang-
stelling. Steven de Batselier, die
een argeloos man is, is zelfs erg
verheugd over de belangstelling die
deze rampen-aankondigende lieden
voor zijn experiment aan de dag
leggen. Hij is een man die uiter-
mate goadhartig en te goader trouw
is, een man zoals je ze bijna al-
leen maar aantref in Russische ro-
man van de vorige eeuw, een soort
Misjkin.

Deze argeloosheid zal hem eens te
meer duur te staan komen: de Somer
noemt het half-illegale vriend-
schappelijke bezoek later het "on-
derzoek" dat hij heeft ingesteld
naar de situatie in de Passage.

DE ALWETENDE

Hoeveel weegt de persoonlijke af-
keuring van de Somer. Zal de Somer
binnenkort professor Geerts (Neder-
landse taalkunde) tot ontslag prober-
en te dwingen omdat Geerts bij-
voorbeeld "dubbel en dik terugne-
men" gewoon Nederlands vindt en
de Somer niet? -Wij weten overigens
niet of Geerts daar zo over denkt.
Zal, wie weet, zelfs Servotte bin-
nenkort bedreigd worden omdat de
Somer oordeelt dat de Engelse dichter
I.S. Elliot in de middleeuwen
thuishoort in plaats van in de
twintigste eeuw? Zal de boek zijn

's Anderendaags wordt de Batselier
bij de Somer ontboden. De rektor
stelt de Batselier voor de keuze:
ofwel ontslag nemen als prof, of-
wel de Passage opgeven. Hij moet
onmiddellijk kiezen, en krijgt
slechts met veel moeite uitstel
tot 's maandags. De rektor geeft
hem dat uitstel, alles blijft dus
tot maandag onbeslist, het gesprek,
voor zover dat heeft plaatsgevonden
is niet beëindigd; niettemin ver-
zint de Somer, voor wie het de
laatste tijd toch niet meer aan-
komt op een smerige strak min of
meer, een persmededeling waarin
gesteld wordt dat het projekt van
de Batselier iets is waarvan de
akademische overheid zich distan-
ciëert en waarvoor zij geen enkele
verantwoordelijkheid wil dragen.
De BRT komt te weten dat de Bat-
selier voor het dilemma geplaatst
ward, en in het radionieuws van
vrijdag kan heel Vlaanderen dat
dan ook horen, samen met de mede-
deling van de persdienst van de
KUL, waarin dus de afkeuring van
de akademische overheid geartiku-
leerd wordt. Deze afkeuring is
eigenlijk alleen de persoonlijke
afkeuring van de Somer, gebaseerd
op zijn "onderzoek" van woensdag.

boek over Kafka moesten herschrij-
ven? Wij weten het niet, maar de
Somer wel, de Somer weet alles.
Het lijkt wel dat hij de Pravda
leest.

De Somer beroept zich voor zijn
oordeel over de Passage 144 op
zijn "gezag" als medikus -hoewel
hij al zeker tien jaar geen spuit
of stetoskoop meer in handen heeft
gehad. Wat in de Passage gebaurt
kunnen medici overigens niet be-
ter

vervolg: p. 2

oordelen, behalve als ze, zoals de Somer, alles weten. Het experiment in de Passage is een psychosociaal experiment. Het kan beoordeeld worden door de faculteiten sociale wetenschappen en psychologie. Die zouden dan een onderzoek moeten doen, wat wil zeggen dat ze tenminste kennis zouden moeten nemen van hoe er in dat huis geleefd, gewerkt en gedacht wordt, en niet zoals de Somer die, nooit vervaard voor enig wetenschappelijk onderzoek, hoewel reeds alles wetend, zich even het huis laten tonen, een vluchtige glimlachende rondgang door de kamers en over de verdiepingen, zoals de koning een fabriek bezoekt, en Fabiola een weeshuis -de Somer kan misschien een verzoek indienen om voortaan met Fabiola mee te mogen, dan leveren hun gemeenschappelijke bezoeken ook nog wetenschappelijke resultaten op.

In verband met de wetenschappelijkheid van het experiment in de Passage blijkt weer eens de hele onzin van de medische situatie in België. De psychologie heeft zich sinds Freud ontwikkeld tot een omvangrijke en ingewikkelde wetenschap. Anderzijds is de hele gezondheidszorg in handen van medici. Ook als ze een specialisatie psychiatrie hebben gevolgd

WAAROM BUIGEN OF BUITEN

Over de oorzaken van de chantagepoging van de academische overheid deelde de persdienst van de KUL het volgende mede:

1. Er bestaat een vermoeden dat in de passage 144 een onwettige vorm van geneeskunde wordt uitgeoefend.
2. Het huis aan de Tiense steenweg 144 (d.i. de Passage) voldoet niet aan de eisen die -o.m. in hygiënisch opzicht- aan een verzorgingsinstelling gesteld worden.
3. De Batselier heeft aan de academische overheid geen toestemming gevraagd om met de Passage te beginnen.

Dat zijn natuurlijk drie drogredenen. Ten eerste is de Passage een VZW die totaal losstaat van de universiteit. Het is nogal wies dat de Batselier geen toestemming gevraagd heeft om daar mee te beginnen. Vraagt Tindemans misschien toestemming aan de academische overheid om een onbekwame regering te vormen? Moet hij daarom ontslag nemen? Vraagt Coppé toestemming aan de AD om in allerlei raden van beheer van banken die de Zuidafrikaanse apartheidspolitiek steunen te zetelen? Iedere prof kan in zijn vrije tijd en buiten de universiteit toch zoveel VZW's oprichten als hij wil zeker, dat gebeurt dagelijks. Of de Batselier op een onwettige wijze de geneeskunde uitoefent is niet de zaak van de universiteit, zeker niet om dat uit te maken. Tot dusver is het nog altijd de privé-rechtbank van de Orde van geneesheren die dat doet. (De Batselier wil overigens met de traditionele psychiatrie en geneeskunde geen uitstaans hebben: er wordt bewust níét aan geneeskunde gedaan in de Passage: men probeert er el-

PAARSE GEWADEN

Wat horen we daar? Is dat niet het ruisen van Paarse Gewaden? Is dat niet de Heilige Geur van wierook? Jaja, zij zijn het, Hunne Eminenties de Vlaamse Bisschoppen, de "inrichtende"macht van de KULeuven. Hebben zij niet in het wereldse blad HUMO een interview gelezen met de Batselier? Dat hebben ze, en hun gezalfd gevoel is geschokt geworden door sommige uitspraken van de profes-

sor. Blijkt uit dat interview immers niet dat deze sommige heilige waarheden van onze Moeder de Heilige Kerk aan zijn laarzen lapt. Heeft deze afvallige niet met een gebrek aan ernst gesproken over seks, een goedkope vorm van ontspanning die echter slechts genoten mag worden nadat de priester van God de daartoe benodigde organen gezegend heeft? Heeft hij niet weer eens moraal en gezag door de modder gesleurd?

kears problemen te helpen oplossen door op een vrij gewone manier met elkaar samen te leven.) De ware oorzaken van de druk die op de Batselier wordt uitgeoefend ligt elders. De Batselier zet zich al jaren in om mensen die door de maatschappij gemarginaliseerd worden te helpen. Zo heeft hij met homofielen, druggebruikers, mensen die onze maatschappij niet meer aankonden gewerkt. Hij heeft daarbij, in wat hij zelf evenmin als in geschrifte, nooit een blad voor de mond genomen en hij heeft voortdurend de maatschappij als ziekmarker aangewezen, heeft voortdurend de schijnmoraal en de domheid van allerlei gezagsdragers aan de kaak gesteld. Dat heeft hem onbemind gemaakt bij allerlei mensen die niet noodzakelijk hersens, maar wel veel macht bezitten. Bovendien heeft de Batselier zich door zijn publikaties en door interviews e.d. een zekere reputatie weten te verwerven in heel Vlaanderen. Zo heeft hij ook een drukke agenda als spreker overal te lande. Dat succes heeft "collega's" de ogen uitgestoken, heeft meegeholpen om hem bij sommige mensen gehaat te maken. Tenslotte is er het machtige syndicaat van de medische faculteit. Die hebben liever dat er niet teveel aan hun gezag en aan de traditionele geneeskunde getornd wordt. Zo kan de Batselier er zich op beroepen dat in de Passage, na een half jaar werken, nog geen ernstige ongevallen (zelfmoorden) gebeurd zijn, terwijl hij beweert dat in een bepaalde afdeling van 38 mensen in Kortenberg op één week zeven patiënten zelfmoord gepleegd hebben. Antwoord van de Somer: "Daar kan dat, daar is het medisch gedekt."

Wat hebben deze hoogste vertegenwoordigers van de Rooms-Katholieke terreurorganisatie in ons land dan besloten? Om de Leer zuiver te houden hebben ze in de Middeleeuwen de Kruisvaarders tegen de Joden aangehetzt - eerste pogroms tegen de moordenaars van Christus in Duitsland tijdens de eerste of tweede Kruistocht, dat zoeken we tegen de volgende Veto wel eens op. Hebben de vertegenwoordigers van deze mooie organisatie ook niet tienduizenden mensen door hun Inquisiteurs als kettens op de brandstapel laten verbranden? Hebben ze niet ten minste passief de veldtochten van Hitler tegen het kommunistisch gevaar ondersteund - enkele afzonderlijke priesters en zelfs bisschoppen buiten beschouwing gelaten. Zouden ze dan nu hun mooie leer laten bederven door slechts één profje van hun eigen universiteit? Met profven hebben ze immers ervaring, zoals blijkt uit het geval Galileï die heeft later wel gelijk gekregen, maar de paus was toen ook nog niet onfeilbaar, dat is hij pas geworden op het eerste VatiKaans concilie - men ik, opzoeken tegen de volgende Veto. Een ander profje, meer in de heden-daagse tijd, is prof. De Loch, die omwille van zijn ideeën over familie en relaties, binnenkort de straatstenen mag bekijken. Bij zich ontboden hebben Hunne Eminenties hun vertegenwoordiger en factotum binnen de Raad van Beheer van de KULeuven, prof. dr. H. Servotte. Eigenlijk weten we niet of Servotte naar hen toe is moeten gaan, of dat ze hem gebeld hebben. Wel weet de redactie van Veto dat Servotte bepaalde richtlijnen in verband met de Batselier heeft gekregen. (Zoals Veto bijvoorbeeld ook weet dat de pauselijke nuntius himself is tussengekomen opdat niet Federico Fellini, dat stuk kommunist, een ere-

MISJKIN & ROGOSJIN

De Batselier was een geslagen man, toen we hem vrijdagmiddag opzochten. Zoals Misjkin is hij steeds weer verbaasd over de ploertigheden van de Ljebadews en de Rogosjens -hoewel geen van de bovengenoemde figuren van het formaat van Rogosjien zijn. De Batselier was niet alleen geslagen, hij was ook onzeker. Als ik ontslag neem, redeneerde hij, heb ik tenminste zeker twee jaar die wedde. Anders gaan ze proberen me te ontslaan, dan wordt dat een gerechtzaak, dan krijg ik voorlopig niks meer, en dan moet de Passage toch opgedoekt worden. We hebben hem verteld dat hij in geen geval ontslag zou mogen nemen.

doctoraat zou krijgen, zoals eerst door prof. Peters (communicatiewetenschappen) was voorgesteld. Peters had zelfs al "informeel" contact met Fellini gehad, en Fellini had al toegestemd ook. Toen kwam die brief van de nuntius en hebben ze maar gauw Elia Kazan genomen.) Servotte brengt zijn boodschap over, en op de hallen begint het gesjoemel. Ze kunnen de Batselier niet zo maar ontslaan. De academische raad moet er ook buiten gehouden worden, juist omdat een ontslag niet normaal is. Als een prof een fout maakt kan hij ofwel een berisping krijgen, die kan de rektor op eigen initiatief en eigenmachtig geven, ofwel kan hij, voor ten hoogste één jaar geschorst worden, ofwel, maar dan is het héél, héél erg, kan hij uit het ambt ontzet worden. In de laatste twee gevallen moet de raad van het academische personeel er bij betrokken worden, moet de prof in kwestie de kans krijgen om zich te verdedigen enzovoort. Maar de Batselier moet buiten, en liefst zo gauw mogelijk, en zonder dat de academische raad er zijn vuile neus in steekt. Handlangers voor het vuile werkje zijn gauw gevonden: behalve Servotte en de Somer zelf verlenen Blampain en van Outrive -de aarts-vriend van de Batselier op het criminologisch Instituut, hun medewerking. Ook weer zonder dat de academische raad er in gemoed wordt stellen de Somer en Blampain hun clandestien onderzoek in. De Batselier wordt voor de keuze geplaatst: weggaan, en dan krijgt hij nog twee jaar zijn wedde -zonder dat de academische raad ergens van weet; en of andere zwarte kas? -of de passage laten vallen. De heren weten dat de passage de Batselier erg nauw aan het hart ligt, en ook dat hij zijn wedde nodig heeft om het experiment te bekostigen.

Laat ze maar openlijk en onder volle publieke belangstelling proberen hem uit het ambt te ontfen, want een waarschuwing of een schorsing, de sankties waarmee normaal begonnen wordt als een prof een fout maakt kunnen ze zich nu niet meer permitteren zonder nog meer van hun pluimen te laten. Het geval de Batselier is een gewaardigd precedent. Als de Batselier, die zich in een zekere populariteit bij de publieke opinie, bij de studenten en ook bij het academisch en wetenschappelijk personeel kan verheugen zo gemakkelijk aan de deur gezet kan worden, dan is geen prof meer veilig.

De redactie wijst er nadrukkelijk op dat al hetgeen in dit nummer verschijnt over de zaak St. de Batselier, enkel en alleen onder de verantwoordelijkheid van de redactie valt en dat prof. St. de Batselier op geen enkele wijze kan verantwoordelijk gesteld worden voor de hier gepubliceerde teksten.

vervolg van p. 2

35 fr was hier de beginprijs, tien jaar geleden. Daarna is de prijs gestegen. Maar in die tijd was ik volledig ingespeeld op herne-

De prijzen zijn wel snel gestegen de laatste 2 à 3 jaar. Nu zit u aan 70 fr.

70 en soms 75 fr.

Waarvan hangt dat af?

Dat hangt af van het feit of het om een première gaat of om een reprise. Chaplin is 70 fr, HAROLD AND MAUD is 70. A SPACE ODYSSEE is 75, maar die duurt ook 2 uur en een

Zijn er nog andere factoren voor die prijsstijgingen?

De uitrusting van de zaal zit er ook tussen. Maar vooral de prijs van de films is voor mij één van de grootste factoren. Vroeger had ik films die mij niet meer dan 40%

Te de koerprijs van een film altijd bepaald op basis van percentages van de inkomsten?

Ja, met een minimumgarantie die men altijd moet betalen, en een supplement. Het supplement is eventueel te betalen als men de minimumgarantie overtreft. En, echt,

THIEVES LIKE US

Nu het probleem in Leuven. Hoe ziet u de studentenfilminitiatieven?

Dat hangt ervan af. U bedoelt 16mm. We kunnen ons afvragen: wat is het doel van die 16mm-voorstellingen. Als je een man hebt zoals hier een beetje verder... van Bevrijdingsfilms... Wel, dat vind ik gewoon

Zo'n films zouden niet gaan in de Studio?

Die kan ik geen week programmeren. Tegen dat genre heb ik het absoluut niet; enfin, 't is geen kwestie van tegen of voor, maar ik vind dat het

Maar de filmvoorstellingen van de studenten?

Die studentenvoorstellingen vind ik gewoon opportunistisch. Dat is het enige woord dat ik kan gebruiken. Kijk, ik zag in de krant dat SATYRICON passeert. Welke redenen, behalve opportunistische, zijn er te vinden om SATYRICON te programmeren in Leuven? Die film wordt elk jaar in de zalen van Leuven hernomen - niet bij mij; maar dat heeft geen belang. Die loopt minstens één keer per jaar in Leuven. Elk jaar wordt ONE FLEW OVER THE CUCKOO'S NEST gedraaid, wordt THE GRADUATE gedraaid, worden de Berg-

gingen, op films die juist de helft kosten van wat me de films nu kosten, zelfs minder dan de helft.

half. Omdat het een reprise was kon ik die aan 75 fr zetten, anders was die 90, volgens de lengte van de film, dus de speelduur.

kosten; nu heb ik praktisch geen enkele film meer die onder de 40% komt; zelfs een Chaplin niet, die betalen we nog 40%.

die waarborgen zijn totaal verschillend; dat schommelt van enkele uitzendings tot enkele honderdduizenden.

verantwoord: die man brengt gewoon die marginale films, die anders gewoon niet te zien zijn; die brengt alternatieve, politieke films uit, die normaal in een commercieel circuit niet kunnen lopen.

gewoon verantwoord is wat hij doet. Wat bv. Robbe De Hert doet, vind ik verantwoord.

mans gedraaid in Leuven. Wat draait er toch in Leuven!... 't is enorm. De's toch waar! Omdat er elk jaar nieuwe studenten komen. Ik ben akkoord: die moeten de kans krijgen om die ouwere klassiekers te zien. En die films waarvoor ze de kans niet krijgen - d.w.z. die door de Leuvense bioskoppen niet zijn gecontracteerd - dat men daar de 16mm-versie voor passeert; dat vind ik normaal. Maar anderzijds voor die films die toch opnieuw in de bioskoppen lopen, daarvoor heeft het toch geen zin. Vind u het dan kul-

tureel zo verantwoord om in omstandigheden, die op projectie- en klankgebied te wensen overlaten, bv. een SATYRICON voor te schotelen? Dat noemt men dan een cultureel beleid van de studentenvereniging! Het is juist opportunistisch - ik wil het woord "piraat"

Er moeten nu wel taksen aan de stad betaald worden, ook voor studentenfilms: 15% van de bruto-omzet. Dat is sinds januari '78.

Daarvan heb ik nooit iets geweten. Nee maar, ik neem aan dat ze bepaalde films spelen, films die je praktisch niet meer in roulatie krijgt. Daar heb ik niks tegen. Dat is verantwoord, daar ben ik mee akkoord. Als ge dié reden hebt dat de kopij niet meer bestaat op 35mm. Maar noem ze mij eens op; dat zijn films waar ze ook niks aan verdienen. Maar ik neem niet aan dat ze SATYRICON of HAROLD AND

En komt u ertussen?

Hoe: er tussen?

We hebben bv. een brief van *Ekonomika*. Die had ook een film willen projecteren die bij het *Smaalfilmerdeelhuis* zat. *Ekonomika* schreef het *verdeelhuis* of ze die bepaalde film konden krijgen. *Smaalfilm* antwoordde dat ze u de toelating moest vragen. Toen hebt u geantwoord dat u daar niks mee te maken had.

Ik heb daar niks mee te maken; ik kan de toelating niet geven. Waarom zou ik die kunnen geven? Dat hangt gewoon af van de verdeler. Het is de verdeler die beslist waar en wanneer een film draait. Op het moment dat bv. SATYRICON gepasseerd is - in de veronderstelling dat ik die onder contract zou hebben - had ik enkel mijn contract bij de 35mm-verdeler voor die film

Bestaat er geen controle tussen de 35mm- en de 16mm-verdeelhuisen?

De 35mm-verdeelhuisen verkopen de rechten voor de 16mm-kopij aan de 16mm-verdeelhuisen op bepaalde voorwaarden. Daarin is o.m. bepaald dat de 16mm-verdeelhuisen aan de 35mm-verdeler vragen of een bepaalde film, die op 16mm-formaat in een bepaalde lokaliteit wordt

Zou het geen oplossing zijn de titels die in de normale cinema's lopen, voor een langere termijn bekend te maken, dat de herhalingen betreft?

Hernemingen legt men nooit vast op voorhand. Met hernemingen wordt meer geïmproviseerd. Volgens mij

niet gebruiken - dat een paar mensen geld in hun zakken steken op een onfaire manier: ze hebben niets geïnvesteerd, ze hebben geen taksen te betalen, ze riskeren bovendien niks - hoeveel kost zo'n 16mm-film 500 tot 2000 fr?...

MAUD draaien, of een AMERICAN GRAFFITI. Dat gaat gewoon niet op. Ten andere, wij hebben ons ook te houden aan de commerciële contracten. Als een andere zaal in Leuven bv. AMERICAN GRAFFITI heeft, kan ik die hier ook niet op 16mm geven. Dat kan niet. Maar het probleem tussen 35mm-vertoningen in cinema's en 16mm-voorstellingen door organisaties bestaat niet enkel in Leuven; 't is overal.

afgezegd en schadevergoeding geëist omdat die film al gespeeld was in Leuven. Dat is alles wat ik kan doen. Die schadevergoeding kan ik niet aan de studentenvereniging vragen, maar aan de 35mm-verdeler, omdat mijn contract niet gerespecteerd is. Ik kan nooit een film verbieden; 't enige wat ik kan doen is zeggen: ik speel die film niet meer.

gevraagd, vrij is voor die plaats. *Smaalfilm* bv. is daar korrekt in, die vraagt dat. Dat is veel zonder. Maar in Leuven komen we altijd tot botsingen, omdat hier alle hernemingen gecontracteerd zijn door de bioskoppen. Dat is de enige plaats in België, denk ik.

liggen alle reprises van waarde voor Leuven vast. Maar de data kan je niet vastleggen.

THERE'S NO BUSINESS LIKE FILMBUSINESS

Een laatste vraag: wat is film voor u als uitbater? Rekening houdend met het commerciële aspect, maar ook met de "kunstwaarde".

Men kan de handelswaarde van een film niet uitsluiten. Maar als ik het voor een bepaalde film heb, dan wil ik die ook zo vlug mogelijk in mijn zaal hebben, zonder dat ik dat bereken... Voor mij is film een instrument om aan het publiek iets moois te brengen; dat "moois" is natuurlijk zeer subjectief. In mijn programmatie tracht

ik gewoon die films te brengen die ik de moeite waard vind, die verantwoord zijn, buiten dat contract dat me verplicht ook andere films te nemen... Maar ik doe film voor mijn plezier in alle geval, dat kan ik wel zeggen. Daarmee ben ik misschien nog gelukkig ook...Nee maar... de 16mm...

19.01.78

2. CINEMA EN STUDENTENPERIKELLEN

10 jaar "Studio" was volgens de redactie van *Veto* een voldoende reden om enige aandacht te besteden aan dit fenomeen. Het is nl. zo, dat kan niemand ontkennen, dat sinds haar ontstaan in oktober 1967 de Studio erin geslaagd is om van de film één der meest populaire ontspanningsmogelijkheden voor de Leuvense student te maken. Dat zij dit wist te doen door het invoeren van de betere, zij het dan nog commerciële film, in Leuven verdient veel waardering. Films die vroeger helemaal niet, ondanks hun sukses op buitenlandse festivals of in grote Belgische filmsteden (vnl. Brussel) naar Leuven kwamen, zijn nu ook hier te zien.

Nochtans staan wij niet klaar met erelinten en decoraties voor de Heer Rastelli, uitbater van de Studio. Er zijn tal van praktijken die blijkbaar normaal zijn in de

op en top gekommercialiseerde filmwereld, die wij echter moeilijk kunnen pruiemen. Zoals... Als je naar de Studio gaat dan kun je ticketjes kopen. Diegene die achter de kassa zit of je ticketje scheurt zijn jobisten. D.w.z. dat deze mensen vergoed worden voor de door hen geleverde prestaties. Rastelli betaalt zijn mensen nog geen 60,- terwijl het officiële jobistentarief minstens 100,- netto bedroeg vorig jaar. De toegangsprijzen zijn op 10 jaar tijd van 35,- naar gemiddeld 80,- gestegen en staan daarmee in één ruk op gelijke hoogte van de andere zalen te Leuven. De tijd dat de Studio een goedkope zaal was is blijkbaar voorbij. Het is trouwens rond het geld dat door de jaren heen alles is gaan draaien in de Studio. De voorbije 10 jaar hebben voor Rastelli geen

windeieren gelegd, en dat gunnen wij hem. Inmiddels is hij uitbater geworden van 2 zalen in Louvain-la-Neuve (waarvan één kompleks 3 zaaltjes telt); van 2 zalen in Leuven en vier zalen elders in 't Vlaamse land. Maar helaas blijkt sukses een aantal nafaste gevolgen te hebben bij uitbaters. De programmatie boert zienderogen achteruit, en er heeft een aksent verschuiving plaats van kwaliteit- en waardevolle films, naar commercieel zekere produkties. Rastelli vormt hierop geen uitzondering. Nu weten wij zelf genoeg wat het betekent een zaal uit te baten. Er dienen compromissen gesloten te worden om de boel leefbaar te houden. Maar wat wij niet aannemen is dat voor enkele goede films, tal van waardeelozen dienen geprogrameerd te worden. Als Rastelli verkondigt dat hij nog steeds streeft naar de betere

film, dan moeten wij konstateren dat zijn programmatie hier weinig sporen van draagt. Geen experimenten meer, geen alternatieve films, alleen nog zekere kassuksessen. Zelfs met zijn twee zalen nu te Leuven is er geen plaats voor een alternatieve filmprogrammatie. Voor hem telt enkel nog de jacht op premières en grote namen, dit ten koste van de gehele programmatie. De Studio is niet langer die zaal waar je op one vrije avond naar toe kunt wandelen en zelfs zonder de affiche te kennen er op kunt rekenen, iets degelijks te zien te krijgen. Zijn houding t.o.v. de studenteninitiatieven is dan ook typerend. Zij mogen wel die films draaien die hem niet interesseren (dus ipso facto alle niet commerciële

vervolg: p. 4

films), maar van diegene waar hij nog munt kan uitslaan moet er afgebleven worden. Dit ruikt sterk naar opportunisme en eigen belang. Het valt evident te betreuren dat de meeste studenteninitiatieven gebaseerd zijn op financiële basis. Men programmeert een film omdat het geld opbrengt. Het mag zeker geen geld kosten. De kwaliteit van de film is dan ook secundair. Zou het niet veel gezonder zijn indien de organisatoren wat meer aandacht zouden besteden aan wat zij het publiek aanbieden? Zij zouden moeten

begrijpen dat het programmeren van films niet enkel een film bestellen, afdraaien en centjes tellen is. Maar dat men moet mee werken aan de kinematografische opvoeding van het publiek. Zij die zich daar niet van bewust zijn of uit winstbejag niet aan willen meedoen zijn mede de oorzaak van de scheefgelopen situatie in de filmINDUSTRIE. Tot daar kan ik de heer Rastelli bijtreden. Maar wat spookt hij, die veel meer faciliteiten en mogelijkheden bezit dan de studenten, wel uit. Draagt zijn huidige pro-

grammatie wel bij tot de kinematografische smaakverbetering van het publiek? Het is dan nogal goedkoop om te stellen dat studenten enkel film draaien om het geld in hun eigen zak te laten verdwijnen. De opbrengsten van de meeste filmvoorstellingen gaat naar de werking van fakulteiten of verenigingen. En trouwens stellen wij de vraag waar de winsten van de studio naar toe gaan? Zeker niet naar beter maar minder populaire programmatie! Het is dus zeker niet aan Rastelli

om kritiek te leveren op de film-programmatie van studenten, en nog minder om via allerhande slinkse middelen filmvoorstellingen te boycotten. Verdeelhuizen of het filmsyndikaat onder druk zetten om contracten te doen verbreken met 16-mm initiatieven zijn voor ons niet aanvaardbare praktijken. Rastelli zou beter moeten weten! Hij die enorm veel te danken heeft aan het studentenpubliek zou zich dan ook wat fairder mogen gedragen. Want wie is nu feitelijk de parasiet?

VIJF JAAR WETSWINKEL DE PARABEL VAN DE WEDUWE EN DE DOCHTERS

Bij de oude, brave vrouw werd de laatste koe uit de stal gehaald. Ook op deze koe had men in naam der wet beslag laten leggen. Toen wendde de oude vrouw zich tot haar beide teneergeslagen dochters, Rechtvaardigheid en Justitia.

Ze zei: "Kinderen, het is mij niet langer mogelijk in jullie ondeugendheid te voorzien. Vertrek daarom met God en zoeket een betrekking in de wijde wereld." Dan gaf ze aan beide meisjes een afscheidskus.

En ze gingen, hand in hand. Ze gingen heen om een dienst te zoeken - "Ik wil slechts zo'n meester dienen", zei de oudste der twee, Rechtvaardigheid, "die even braaf en eerlijk is als onze goede oude moeder. Als ik zo iemand vind, blijf ik hem trouw tot aan mijn dood."

"En ik", herman de jongste der zusters, Justitia, "wil mijn kraakkrachten slechts in dienst stellen van een heer, die zo machtig is dat niemand tegen hem opkan. Maar ik verlaat hem weer als ik iemand ontmoet, sterker dan hij."

Op een kruispunt der wegen gekomen, omhelsden zij elkaar en gingen uiteen. Van dat ogenblik af hebben ze elkaar nooit meer teruggezien.

Sinds 5 jaar heeft de oudste dochter, Rechtvaardigheid, een onderkomen gevonden in Leuven, aanvankelijk in de Krakenstraat, maar sinds enkele jaren in de Tiensestraat. Nochtans dient ze nog altijd dezelfde "meester", de Wetswinkel.

In het begin van de jaren '70 groepeerden er zich in de faculteit Rechten een aantal studenten, die niet tevreden waren over het rechtsonderwijs zoals dat in De Valk gegeven werd en wilden ze ook het rechtssysteem kritisch bekijken. Daaruit groeide de S.A.R. (Studie- en actiegroep Rechten), die in de faculteit enkele brochures verspreiden waarin het recht als klassegered werd ontmaskerd. Hieruit groeide, naar Engels en Nederlands voorbeeld, de Wetswinkel.

De wetswinkel verleent enerzijds gratis advies m.b.t. individuele juridische problemen. Een tweede taak is structurele hulp verlenen: problemen (helpen) oplossen van voornamelijk bepaalde maatschappelijke groepen met een identiek probleem (dopperskomitee, huurders

syndikaat, anti-repressiefrent); hierdoor worden de machtsverhoudingen aangetast. Tenslotte vormen studie en uitgave van brochures (o.m. rechten van de arrestant, huur, echtscheiding, studentenarbeid) een belangrijk aspect van de Wetswinkelwerking.

Met onze felicitaties komen we iets te laat, na de vieringen, maar onze wensen zijn gemeend: we wensen Wetswinkel geen lang leven...! Inderdaad, Wetswinkel is er gekomen omdat de officiële rechtshulp in België praktisch onbegrijpelijk of betaalbaar is voor de meeste mensen, dit in tegenspraak met wat het recht eigenlijk zou moeten zijn. Wetswinkel helpt eraan mee het recht voor iedereen toegankelijk te maken, en een rechtvaardig recht ingang te doen vinden. Samen met dochter Rechtvaardigheid is Wetswinkel op zoek om zus Justitia terug te vinden. Maar, jammer genoeg, zal de ontmoeting tussen de twee nog niet voor morgen zijn.

de factis hominibusque*

* d'as Latijn

De laatste *Roje Reu* (VVS) besteedde enkele kolommetjes aan de bespreking van de *Leuvense studententempers* heden te dag. Met bibberende handen sloegen wij dus Reu 8 open om o.m. het oordeel over dit eigenste blad te vernemen. Een pluim voor de Veto om de *primemurs* uit de KUL-keuken, voor het volgen van de actualiteit van de *studentenbeweging*. Kritische noten over de *stijl*, de *onduidelijkheid* over wie dit blad *volgeschrijft* en een gebrek aan *lijn*. Waarbij de vraag gesteld wordt of dit en het feit dat Veto meer door een klein deel van de *studentenmassa* gelezen wordt, geen oorzaak vindt in de geringe belangstelling van de *Kringen* aan het A.S.R.- en *studentengebeuren*. Waar hebben we een dergelijke hypothese nog gelezen? Alleszins zal de *Roje Reu* deze rubriek voordragen als kandidaat voor de *Pulitzerprijs*.

Al geruime tijd vóór *De Standaard* uitpakte met het *BSP-gevoel* 1. v.m. de *studiebeurs*, had de *Sociale Dienst* van de KULeuven hiervan *lont* geroken en een brief, waarin deze praktijken gelaakt werden, naar diezelfde krant geschreven. Indien de *toegekende beursbedragen* in die brieven zouden kloppen, zouden de *studiebeurs* dit jaar op één of andere basis *getindeerd* zijn. Dat zou alvast *goed nieuws* zijn, maar het moet allemaal nog eens *deftig nagepluisd* worden. Effenaf *slecht nieuws* is dat er nog steeds *studenten* zijn die hun *beurs* van *vroeg* jaar moeten *uitbetaald* krijgen.

Voor het gesprek met de *gelauwerde Amerikaanse cineast* *Ella Kazan* op 3 februari was er een *relatief grote belangstelling* van *studententijde*. Als *geroutineerd regisseur* dirigeerde de *88-jarige man*, na enkele *radio- en tv-interviews*, vlot het *studentengesprek*. Rechtstreeks antwoord op de vragen over de *McCarthy-periode* ontweek Kazan door enkel te verwijzen naar een *boek* dat hij *binnekort* over dit onderwerp zal publiceren. En wat bleek *nogmaals*? Na *bijna 20 jaar* bezwijken onze *hedendaagse vrouwelijke studenten* nog steeds voor de *bekeringen* van *James Dean*; vragen over diens *akteurschap* en *privé-leven* werden door Kazan, die *Dean* registreerde in "East of Eden" *rustig beantwoord*.

Aan de *RUCA* werd de *facto* de *eerste Vlaamse vrouwelijke rector* geïnstalleerd. In haar zal *De Somer* een *echte collega* vinden: ook *Mevrouw de Groodt-Lasseel* is *doctor in de geneeskunde*. Zullen die *twee* met elkaar *goed overeenkomen* in de *VLIR-vergaderingen*.

Weer een *kaakslag* voor *Vlaanderen!* De *korrektionele rechtbank* van Antwerpen zal *niet* ingaan op de *klaacht* van *KVHV-Antwerpen* tegen *Jacques Brel* wegens "smaad aan het *Vlaamse volk*" omwille van zijn *chanson* "Les Flamingants". Laat het een *troost* wezen dat er nog *Franstalige Brusselaars* zijn die de *flaminganten* ook *goed* positief kunnen benaderen. De *jaarlijkse Geschiedenisprijs* van het Gemeentekrediet werd voor '77 o.m. toegekend aan een *ULB-assistente* voor haar werk "*Bruxelles au XIV siècle, Berceau du Flamantisme démocratique (1840-1873)*". Meer van dit *genre* mensen, en we kunnen het *Belgisch federalisme* als *achterhaald* beschouwen.

De *begroting* voor *Wetenschapbeleid '78* bedraagt *43,6 miljard*. Een *hele kanjer*, maar als je weet dat België bij *voorkeur* aangewezen is op het *uitbaten* van *brains*, *bekwaamheid* en *arbeid* (!), bij gebrek aan *grondstoffen*, dan kunnen we er *inkomen*. Hoewel er *bedenkingen* te maken zijn bij de *besteding* van de *geld*, geven we ze hier *sec*, *zonder commentaar*. In *percentages* van het *totale budget* gaat *21,38%* naar *onderzoek* over *productie* (nijverheid, *landbouw* en *dienstbetoon*), *18,70%* naar *kernenergie*research, *15,50%* naar *semenlevings* instellingen-*onderzoek*, *13,39%* voor *algemene kennis*, *13,32%* voor *gezondheid*, *9,23%* naar *leefmilieu*, *6,25%* naar *ruimtevaart*onderzoek, *1,75%* naar *socio-economische* structuur en *0,48%* naar *verdediging*. Dat *minister Vandekerckhove* zijn *begroting* maar goed *vasthoudt*, want *collega Geens* heeft zich *weers* eens *vergist* in zijn *staatsbegroting*. *70 miljard*, *miljard*, *miljard*, *zucht* hij en is *wanhopig* op *zoek* om die *put* te dempen.

Zonder *moelikheden* werd in *januari* dit jaar een *decreet* bij de *Franstalige Kultuurraad* ingediend voor de *oprichting* van een *Franstalig overleg- en adviesorgaan* tussen de *Franstalige universiteiten* (CIF), *tegenhanger* van de *Vlaamse VLIR*. *Geknars*, *geknaars* en *getand*, *getand* in de *Hallen*, want daar zal een *rector* die *jaren* heeft moeten *wroeten* om zijn *initiatief*, de *VLIR*, van de *grond* en *erkend* te krijgen.

Wij zouden *graag* een *antwoord* weten op de *geschiedkundige vraag* waarom de *UCL* nu pas, *3 jaar* na de *KUL*, haar *550ste verjaardag* viert. De *Wimaar* wordt beloond met een *deluxe* uitgave van *Akademische Tijdingen* over het *550ste* feestjaar van de *KUL*.

K T I V I T I P S

Info- en Kultuurkrant van de Kultuurraad der Leuvense Studenten

VEERTIENDAAGS TIJDSCHRIFT
BIJVOEGSEL VETO

JAARGANG 4 - NR. 11

REDAKTIE & ADMINISTRATIE
1st STUC - E. VAN EVENSTRAAT 20
3000 LEUVEN
tel. 016/22.44.38

do 23

clown festival

ma 27

20u30

ORG. KURA IN 'T STUC 80 - 100

CIRCUS

ALFRED

BYLAND & GAULIER

CIRCUS ALFRED: CLOWNERIES

Twee goede ideeën van TURBA liggen aan de basis van de creatie "Les Clowneries", namelijk spelen met een oneindige berg papier en met abstracte klankgolven. Daarbij kwamen dan variaties op de Fratellini's gespeeld met licht en op thema's van de bundel van Tristan Remy.

Het circus Alfred vertoont een rijk van gevoeligheden. Geen ongebreidelde agressiviteit, maar een ingetoomde beheersing van het gebeuren, aldus wordt tot het einde een spanning aangehouden binnen het lachwekkende en het absurde. Een en al zelfironie zegt de clown al lachend zijn, soms triste, waarheid. Hun tragi-comische levensvisie, de schurk met het gebroken hart, de held vol kinderlijke tederheid, wordt uitgebeeld door een zakdoekje en opengesperde ogen, totaliserend moment van wat de kunst op de planken kan zijn.

Het Circus Alfred van Praag brengt ons een spektakel dat nieuwe horizonten opent. De ganse emotionele ontroering vindt zijn uitdrukking in een gebel van kleine nauwkeurige gebaren, een glimp van een glimlach, een protesterend gemor, een vlucht uit het centrale aanwezig zijn. Dit alles gehuld in een tijds- en kleurbeheersing. Gans de opvoering door wordt met licht gespeeld. Gedurende die twee uur wordt gealludeerd naar lief en leed van alledag, echt gebeurde dingen bekeken vanuit een gulle lach, extraverte waagstukken vol plezier, maar ook een in zich zelf gekeerd moment met tandengeknars. Dit alles toont eens te meer aan dat men de werkelijkheid nooit kan grijpen, maar enkel rakelings kan benaderen, liefst op een onrealistische wijze: een Homerisch gelach voor de pietluttige mens die ooit de fout begaan heeft te gaan geloven dat hij belangrijk is.

"Circus" duidt in de naam van het gezelschap enkel de afgezonderde ruimte aan waarbinnen de leden van Circus Alfred de voorkeur geven om hun handeling te laten evolueren: zaagmeelpiste in het centrum, overkoepeld door een tentzeil. Turba en zijn medewerkers zijn geen clowns in de klassieke zin van het woord. Zij brengen een clownspel op hoger peil: cerebrale, subtiler, met een grotere waai-er aan stijlen en technieken; ze zijn meer theateraal. De klassieke circusclown 'speelt' geen clown, hij 'is' een clown. Hij is een archetype, nooit een normaal menstype met gelaatstreken en gebaren ontleend aan het dagelijkse. De clowneske mimieken in Circus Alfred wekken daartegen een sociale verbondenheid op. Meesterwerken ontstaan niet in afzondering, maar soms als totalisering van een aantal voorlopers. Zo kwam ALFRED tot een eigen artistiek genre door een combinatie van twee hoofdinspiratiebronnen, namelijk de circusclowns en het straattheater (o. a. het Oeens Joker Teatret). Kenmerkend voor dit laatste is de aanhoudende inzet om voortdurend aantrekkelinke thema's te vinden: groter gebaren, grootser stijl, vlugge aktie. Dit wordt aangevuld door kenmerken eigen aan de bittere dichterschap van de ALFRED JARRY PANTOMIME (waaraan het circus trouwens zijn naam ontleend heeft), en aan de klassieke stomme filmcomédie met hun unieke zin voor dynamisme, hoog verfijnde gagtechnieken, en uitmuntende uitvoering. Vanuit deze inspiratieve basis toont CIRCUS ALFRED ons een feest van vrije creatieve expres-sie.

COMPAGNIE PIERRE BYLAND

"LES ASSIETES"

Twee eigentijdse clowns de COMPAGNIE PIERRE BYLAND en PHILIPPE GAULIER gaan er van uit dat hun theater een echte ontmoetingsplaats moet zijn voor acteurs en toeschouwers. Daarenboven benadrukt de term "COMPAGNIE" dat het een eerste vereiste is dat er een innige verbondenheid bestaat tussen auteurs, regisseurs en acteurs. Voor beiden staat de lach centraal in hun theateraal handelen. Zij houden van zeer grappige gebeurtenissen, omdat de overgang naar het poëtische zeer klein is.

"UNE BELLE JOURNEE"

Als tweede opvoering brengen ze een maskerspektakel "UNE BELLE JOURNEE" waarin ook de Nederlandse Marieke Schnitker meespeelt.

Het thema is zeer eenvoudig: van twee stoelen wordt één doos twee personen bezet. Vele aspecten van de prestatieaanschaap worden hier door gesymboliseerd o.a. in de geest van de arrivistische leuze "Ôte-toi que je m'y mette". Verder ook de burgerlijke mentaliteit om, bij gebrek aan eigen oordeel, precies dat te bezitten wat een ander verlangt of reeds bezit.

De twee spelers dragen larve-maskers zoals de Zwitsers dragen bij de carnaval te Bâle. Deze maskers zullen een eigenaardig, plezierig en grappig leven voor stellen, ze zullen ook vele dingen vernietigen omdat lachen en ook omdat breken nuttig is.

Dit stuk kenmerkt zich door een hoog artistiek peil. Het is vermakelijk maar ook verontrustend, zoals stilte steeds is: wanneer ze sprekend is.

* * * * *

BERICHT.:

Mensen die één of andere activiteit willen aangekondigd zien in Veto-Aktivitiptips, gelieve tijdig de kopij binnen te zenden. De datum staat vermeld op de laatste pagina van Veto...

* * * * *

zondag 19

11.00 u: Zondagmiddagconcert: Pianodecital met DANIEL CAPELLLETTI, kandidaat voor de koningin Elisabeth wedstrijd, in de gotische zaal van het stadhuis

maandag 20

20.30 u: Jazz: WIM BIG BAND MET "HET VERHAAL VAN OOH WIM" in 't Stuc. Org. Kultuurraad, inkom: 100,- steunkaarten: -20,- CJP, TTT: -10,-

20.15 u: MIKIS THEODORAKIS, in Arena hall, Dourne. 200, 250, 300.

dinsdag 21

OPEN PODIUM Bios in 't Stuc. Org: Biologie

20.15 u: Universiteitsconcert: Het universiteitsorkest o.l.v. Louis Weemaels, m.m. Maurice Raskin (viool); in de grote aula.

21.00 u: Jazz: Nightland: Gavin Mulligan, gitarist duelleert met Pierre Van Dormael, gitaar, in de jazz zolder van de Blauwe schuit.

20.00 u: Spreekbeurt: Koerdenprobleem, door W. KUYPERS, in Wijsb. en Lett., 8e verd. Org. KVHV.

17.00 u: Voordracht: Prof. H.T.A. WHITING: an overview of the Ball Skill Learning Process in aud. L 07, Kampus Wetenschappen, Celestijnenlaan 200 Heverlee.

20.15 u: Voordracht en Poëzie: SIMON VINKENOOG EN JOHNNY THE SELFICKER: "Wij mensen onder mekaar" m.m.v. Walter Van Trier in Aud. Vesalius

(Ufsia), Pol Dupont (RUG) in aud. Vesalius, Org. Skal.

21.00 u: Wijsgerige TD met goede muziek in Zaal der Hallen, Org. Filosofie. 30 fr. voor 22.00 u en 49 fr na 22.00 u.

20.00 u: Filmvoorstelling met debat: in aud. 01.12. Org. D.A.F.

woensdag 22

20.30 u: Toneel: APOLOGIE van JULIEN SCHOE-NAERTS, in 't Stuc. Org. Germaanse.

20.30 u: Folk: BATTERIM' RAM van Belfast, in Campus Arenberg- Sportkot- RCzaal Org. VTK

20.00 u: Debat: met V. ANCIAUX Org. VNSU, in de valk 00.II

20.00 u: Konsert: Symfonieorkest van het Koninklijk Muziekconservatorium, Brussel o.l.v. Ronald Zollman. Progr. J. Haudn, W.A. Mozart, R. Schumann, in de stadsschouwburg, 150, 100, 60 (vermindering 3 Plus, lln Conservatorium)

20.15 u: BAUDILLARD GLUCKSMAN, de franse nouvelle filosofie, m.m.v. Walter Van Trier (Ufsia), Pol Dumont (RUG) in aud. Vesalius. Org. SKAL.

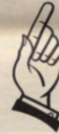
20.00 u: Filmvoorstelling en debat in aud. 01.12. Org. D.A.F.

donderdag 23

20.30 u: CLOWNFESTIVAL: CIRCUS ALFRED, in 't Stuc. Org. Kultuurraad. 100,- steunkaarten: - 20 CJP en TTT -10

20.00 u: Symposium: Werkloosheid van academici: "Werkloosheid, diagnose, prognose en beleid", door V. Van Rompuy, KU Leuven, in de feestzaal van het huis v. Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9

20.30 u: Informatie- en discussieavond: "Anticonceptie. Wat en hoe? Konkrete vragen en antwoorden." met studentenartsen De Groote en Bracke en Boeckx, in de valk 00.11. Org. Werkgroep G.V.O.

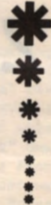

16.30 u: Uiteenzetting van de conclusie "Actuele betekenis van de beweging: Een marxist

beweging", De lange golf van de marxistische visie, Prof. E. in Instituut Van den Heuvel, lok. 02.22.

FILM: "Het geschiedenisboek kijkt op de geschiedenis. Eén en andere revoluties" in Wijsb. en Lett. 8e verd. te historici.

20.15 u: "Anarchisme, sta m.m.v. Tom Holterma en Hans anarchisten) in de valk.

vrij

22.00 u: K met flamen

maandag 24

20.30 u: CLOWNFESTIVAL: CIRCUS BILLY in 't Stuc. Org. Kultuurraad. Inkom: 100,- steunkaarten: -20, CJP en TTT: -10

20.00 u: ANIMATIEFILMS: R. SERVATZKI, in aud. Vesalius. Org: Kultuurraad. Inkom: 100,- steunkaarten: en CJP en TTT: -10

20.15 u: "Oosterse wijsheid voor de mens", door Prof. Liebrecht. in aud. Vesalius. Org. Skal.

de seminarietcy-
de lange golf-

ging: Een Mar-
ndel (VUB)
Dekenstr. 2

een andere
el 2: "Industri-
Org. Verontrus-

t en geweld",
Ramaer (Hollanse-

ag 24

FFEE CHANTANT,
gitaristen

7

LAND :
om: 100,
10

EN MC.

Inkom:
0.

te wester-

dinsdag 28

20.30 u: Jazz: JABULA,
in 't Stuc. Org. Akzo- Kultuurraad. Inkom:
100, steunkaarten -20 CJP en TTT -10

OPEN PODIUM MEDICA
in grote aula. Org.: Geneeskunde.

21.00 u: Jazz: JAZZ CIRCLE,
in de Jazz zolder van de blauwe schuit.

21.00 u: Meeting: ABORTUS, met sprekers
o.a. Peers en zangers o.a. John Lundström,
Gam, Proloog,
in Alma 11. Org. Skal.

20.00 u: Filmvoorstelling en debat
in aud. vesalius. Informatie: D.A.F.

woensdag 1

20.00 u: Konfrontatie: Wils- Hermans,
in de valk 00.11. Org.: VNSU.

20.30 u: Toneel: VERHALEN OM TE VERTELLEN
van Dragun,
in 't Stuc. Org. Medica. Inkom: 60, steun-
kaarten -20 CJP en TTT -10.

donderdag 2

OPEN PODIUM ARCHITECTEN
in 't Stuc. Org.: Architectuur.

20.00 u: Debat: EKOLOGIE,
in aud. Vesalius 91.12.

festival

78

VOLLEDIGE KALENDER VAN HET CLOWNFESTIVAL

I. COMPAGNIE PIERRE BYLAND EN PHILIPPE GAULIER met "Une belle journée" en "Les Assiettes".

vrijdag 24/02 te 20.00 u Cult. Centr.
Hasselt
zaterdag 25/02 te 15.00 u Zwarte Zaal
Gent
zaterdag 25/02 te 21.00 u Zwarte Zaal
Gent
maandag 27/02 te 20.30 u 'T STUC
LEUVEN

TEATRO CHILENO DE MIMOS (chili) verblijvend
te Londen
met "Fris het geheugen van de wereld evn op"
met de mimespelers Gloria Romo en Francisca
Morales
Woensdag 22/02 te 20.30 u Beursschouwburg-
Brussel

DE CLOWNS POLIVKA met "De overlevende" en
HYBNER met "Pudding" (Tsjechoslowakije)
Vrijdag 24/02 te 20.30 u te Beursschouwburg
te Brussel

CIRCUS ALFRED (Tsjechoslowakije) met "Clow-
nerie"
Donderdag 23/02 te 20.30 u te 't STUC in
Leuven

DE CLOWNS VAN CVOCI FRANTISEK POKORNY met
"De dwaazen" (Tsjechoslowakije)
Donderdag 23/02 te 20.30 u in Beursschouw-
burg te Brussel

COMPAGNIE PIERRE BYLAND EN PHILIPPE GAULIER
(Zwitserland-Frankrijk) met "Une belle jour-
née" en "Les assiettes"
Maandag 27/02 te 20.30 u in 't STUC te Leu-
ven.

PROGRAMMA Filmforum Heverlee 1978.

februari	7.:	The last detail	van Ashby
	14.:	De rode woestijn	van Antonioni
	21.:	Lenny	van Fosse
	28.:	The conversation	van Coppola
maart	7.:	Serpico	van Lumet
	14.:	Il conformiste	van Bertolucci
	21.:	The paper chase	van Bridges
april	18.:	cadavri eccellenti	van Rosi
	25.:	Joe Hill	van Widerberg
mei	9.:	Irma la douce	van Wilder

vertoningen: 20 en 22.15 u. in studenten-
home Ter Bank, celestijnenlaan, 70 Heverlee.
Abonnementen: bij Kultuurraad en de Heverleese
kringen. Kostprijs.: 180,- (voor 6 vertoningen).
Ingang aan de zaal.: 40,-

SYMFONIEORKEST VAN HET

KONINKLIJK

MUZIEKCONSERVATORIUM TE BRUSSEL

De kulturele dienst van de stad Leuven organiseert op woensdag 22 februari om 20 u. een concert in de stadsschouwburg te Leuven. Dit concert wordt verzorgd door het Symfonieorkest van het Koninklijk Muziekconservatorium van Brussel onder leiding van Ronald Zollman.

Programma:

Symfonie nr. 88 van J. Haydn.

Concerto in C voor fluit, harp en orkest van W.A. Mozart.
solisten: Rachel Talitman, harp
Barthold Kuyken, fluit

Vierde Symfonie van Robert Schumann

Dit concert wordt georganiseerd in samenwerking met de Vriendenkring van het Stedelijk Conservatorium Leuven en de Vriendenkring van het Koninklijk Muziekconservatorium van Brussel.

Toegangsprijs: 150, 100, 60.

Vermindering: CJP, Plus 3 Pas, Lln van het conservatorium, vriendenkring van het conservatorium.

VERONTRUSTE HISTORICI M.M.V. KRITAK

2 MAART om 20.00 u. in 't Stuc.

VAN MACHTELOOSHEID NAAR GROEIENDE ARBEIDERS- MACHT. (1840-1914)

In de (voorlopig nog) enige revolutie die België kende (1830) konden de aangroeiende arbeidersmassa's zich moeilijk verheugen, al hadden ze er hun mannetje gestaan. De revolutie na 1930 liep uit op de brutale dictatuur van de Belgische bourgeoisie en grondbezitters.

Op deze eerste avond: het verhaal van strijdende en berustende massa's die hun krom gehouden ruggen rechten en de vuisten balden tegen het 19e eeuwse kapitalisme. Het is meer dan een verhaal, een trieste en tegelijk ook heldhaftige strijd, die tot zelfbewustzijn, tot macht maar ook tot onmacht.

9 MAART om 20.00 u. in 't Stuc.

DE ARBEIDERSBEWEGING TEGENOVER KRISIS EN FASCISME (1914-1945)

De katholieke arbeidersbeweging en het anti-socialisme -eerste vormen van integratie in het kapitalisme - ijdele hoop op eenheid tegen crisis en fascisme - het anti-fascistisch verzet tijdens wereldoorlog II - de reorganisatie van de arbeidersbeweging.

16 MAART om 20.00 u. in 't Stuc.

DE ARBEIDERSBEWEGING TUSSEN HANER EN AAMBEELD (1945-1976)

Arbeidersstrijd leidt tot toenemend klassebewustzijn, maar ook tot een versteviging van de overlegstructuren, die de arbeidersbeweging vasthielden aan het kapitalisme (Koningskwestie, strijd tegen sociale en economische afbraak, de staking '60-'61, de hergroepering in de jaren '70)

DE ANDERE FILM EN FASCISME

DE ANDERE FILM STELT VOOR:

Onder het thema "fascisme en verzet" stelt de andere film (DAF) in februari een 5-tal films voor.

Twee ervan zijn originele Duitse Nazi-propaganda films, beide van de hand van Leni Riefenstahl.

- "Triumph des Willens" is een montagefilm uit 1936, enkel en alleen gemaakt ten dienste van de heldenverering rond de Hitlerfiguur. Men ziet ondermeer, op tonen van statige Wagnermuziek, Hitler in zijn vliegtuig, doorheen gigantische wolkenmassa's, neerstrijken om op het kongres van Nufenburg door de jubelende massas ontvangen te worden.

- De film over de olympiade van Berlijn, is niet in de eerste plaats een sportfilm, wel een politiek propagandawapen in handen van de fascistische Evenals het gijzeldrama te München in '76, de weigering van de Russische nationale voetbelploeg om in de voorronde van de wereldbeker '74 in de Chileense folterstadions te spelen, toont deze film dat sport en politiek niet zo weinig met elkaar te maken hebben als sommigen wel zouden willen.

VERDER:

- "L'Affiche rouge (Cassenti 75-76) is een film op 3 niveau's, die voortdurend met elkaar verweven worden. Er is ten eerste het verhaal van de verzetsgroep 'Manoucha' een internationaal gezelschap dat in Frankrijk ondergrondse links verzet voerde tegen de Nazi-bezetter.

Daarnaast is er de reële konfrontatie tussen de filmk acteurs en de nabestaanden van diegenen wiens rollen men speelt; tenslotte zijn er nog verschillende toneelsketches die op een Brechtiaanse wijze pogen de achtergronden van deze verzetsstrijd weer te geven. De totaliteit van deze drie benaderingen brengt de film van een loutere 'oorlogsfilm' tot het niveau van een hedendaags politiek dokument. Inhoud en vorm zijn beide even revolutionair.

- John Heartfield Photomontagist is een Duitse dokumentaire over leven en werk van de fotomonteur Heartfield, die door het verknippen van foto's de realiteit zo voorstelde, dat de onderliggende structuren blootgelegd werden. Deze specifieke mogelijkheid van de fotografie gebruikte hij op een fantastische wijze tegen de opkomende nationaal socialistische in het Duitsland van de dertiger jaren.

- Als relativiserende noot vertonen we tenslotte Chaplins "The Great Dictator" (1940), die geen verdere commentaar behoeft.

(de twee films van Riefenstahl zijn niet onder-titeld, wat echter in dit geval, door hun voor-zichzelf-sprekendheid, geen bezwaar mag zijn.)

21 feb. 20u15 in A.V.: "L'Affiche Rouge" met debat over verzet vroeger en nu m.m.v. (o.m.)
P. Van Caneghem (Arbeid)
Verhoeyen (wereldwinkel-
brochure over fascisme in België.)
G. van Meir. (Humo) als moderator.

22 feb. 15u in A.V.: The Great Dictator
22 feb. 20u15 in A.V.: "Triumph des Willens"
28 feb. 20u15 in A.V.: "Olympiade" met een debat over sport en politiek m.m.v.
J. Wouters (BRT)
F. De Wachter (filosoof)
Mon Van Den Eynde (trainer)
F. Cauwels (sporta)
Moderator Guy Polspoel (BRT)

1 maart: 20u15 in A.V.: "John Heartfield Photomontagist"

De entreeprijs bedraagt telkens 40f, maar voor onze echte fans is er een abonnementskaart voorzien van 180f voor de 5 voorstellingen, te verkrijgen bij DAF, Tiensevest 77 3200 Kessel-lo + aan de entree (ingang) bij de eerste film.

ZELF ELEKTRONISCHE INSTRUMENTEN BOUWEN

Elk-Muziek V.Z.W. richt een cursus in: elektronische instrumenten zelf bouwen en bespelen, vanaf donderdag 16 februari in de studiezaal van Home Vesalius, Vesaliusstraat, 34 3000 Leuven.

De lessen gaan door van 20 tot 22 uur om de veertien dagen; de lessenreeks loopt over 10 avonden (theorie en praktijk). Van de deelnemers wordt geen enkele voorkennis van de elektronika noch van muziek verwacht.

Kosten per reeks: 3000 Fr niet-leden

2600 Fr leden Elk-Muziek

De volledige som van de opbrengsten wordt gebruikt om meetinstrumenten en materiaal te kopen dat tijdens de lessen en ook nadien ter beschikking staat van de deelnemers.

Voor verdere informatie bellen of schrijven naar Erik Veremans,

Pater Verbieeststraat, 6

2610 Wilrijk

tel. 031/403294

Inschrijven door overmaken van 1200 Fr op bankrekening A.S.L.K. 001-0578696-70.

DRINGEND GEVRAAGD

Wij zoeken voor de ateliers op 't Stuc:

- oude kranten voor het zeefdruk-, textiel- en kleiatelier om de tafels te beschermen.

- oude vadders om plakkerige kleihanden af te wuizen en allerhande vuile klusjes op te knappen.

- glazen potjes met deksel om verf voor zeefdruk te mengen en te bewaren.

Als je niet weet waar te blijven met deze dingen, kan je ze altijd eens binnen brengen op 't Stuc. Je zou er ons een grote dienst mee bewijzen.

DE ZAAK DE BATSELIER... VRAGEN & ANTWOORDEN

ACADEMISCHE ONSCHENDBAARHEID

Leuven is in beroering gekomen naar aanleiding van Steven de Batselier en het ontslag waarmee hij bedreigd wordt. Een doorgaans fatsoenlijke prof vertelt ons dat de studenten hun energie beter zouden besteden aan een zaak die die energie "meer waard" is. De zelfde mening geeft Herman de Coninck te Kennen in Humo.

De vraag is volgens sommige mensen of de academische overheid een hogleraar tot ontslag moet kunnen dwingen als hij op wetenschappelijke gronden te laken is. Die vraag is gerechtvaardigd, en wij vinden ook dat er best eens een serieus onderzoek naar de wetenschappelijke kwaliteiten en prestaties van een aantal profen zou mogen worden gedaan. Wij vinden zelfs dat een werkelijk onbekwame prof ontslagen moet kunnen worden.

Maar wat is een onbekwame prof, wat is onwetenschappelijkheid en wie beoordeelt dat? Toen Freud met zijn eerste werk over psychoanalyse voor de pinnen kwam stond de wetenschappelijke wereld in Wenen in rep en roer: dat iemand zo iets durfde publiceren, en dan nog wel een Jood. Einstein werd het ook erg kwalijk genomen dat hij een Jood was, en vooral dat hij veel briljanter was dan zijn collega's. Als we ons oer goed te luisteren leggen in de academische society van Leuven vernemen we dat jaloesheid tussen profen nogal eens voorkomt, naar aanleiding van publicaties bijvoorbeeld, voor zover Leuvense profen ooit iets publiceren. De laatste jaren krijgen profen van de ULB bv. voort-

durend nobelprijzen, maar denk je dat ze daar in Leuven blij mee zijn? Dat ze verheugd zijn over de vorderingen van de wetenschap in ons land? Dat ze hun Brusselse collega's dat succes van harte gunnen? Aan deze dorpsuniversiteit zal nooit iemand de nobelprijs krijgen, dat weten ze, en daarom hebben ze nog liever dat de universiteit van Katmandoe die prijs krijgt dan die van Brussel. Kortom, als er een onderzoek naar de wetenschappelijke kwaliteiten van een prof wordt gedaan, dan moeten er garanties zijn dat:

1. er in dat onderzoek alleen met wetenschappelijke maatstaven gemeten wordt,
2. dat onderzoek door bekwaame mensen van verschillende universiteiten wordt ingesteld,
3. dat de bevindingen openbaar gemaakt worden en de betrokkene zich kan verdedigen.

Overigens, in het geval de Batselier gaat het daar niet om. De verwijten van de academische overheid gaan over "vermoedens" betreffende de onwettige uitoefening van de geneeskunde, over de hygiëne in de Passage 144 en over het feit dat de Batselier geen toestemming aan de overheid had gevraagd om met zijn experiment te beginnen. Een prof op dergelijke losse gronden voor een verstrekkende keuze stellen, is volgens ons wél een reden om daar dan energie in te steken.

het gevaar te lopen de eigenheid van het Katholiek Onderwijs in twijfel te trekken en met onszelf in tegenspraak te zijn.

Ik vraag de Heer je te helpen in deze beslist erg moeilijke ogenblikken voor jou en voor allen die je oprechtheid kennen. Ik verzeker je opnieuw van mijn hartelijk toegewijde en bedroefde gevoelens.

L.J. kardinaal Suenens
Aartsbisschop van Mechelen en Brussel.

Omdat we niet voor ieder detail van deze vertaling onze hand in het vuur durven steken drukken we het origineel van de brief elders af zoals onze collega's van de AGL hem publiceerden. De ge-

zalfde stijl van de kardinaal ligt ons niet zo. "Magistère" komt niet in ons goedkope Franse woordenboek je voor. Omdat het waarschijnlijk een geheime organisatie is hebben we het vertaald met "magisterium" wat niet in Van Dale staat. Zal wel geheimtaal zijn.

"spécificité" is een woord dat erd enkele tijd door ontslaande katholieke schooldirecteuren c.s. vertaald wordt met "specificiteit", waarschijnlijk om aan te duiden dat die "specificiteit" toch wel iets heel bijzonders is. Wij vertellen het met "eigenheid", wat in deze kontekst precies hetzelfde betekent maar Nederlands is.

Du Cardinal Suenens, en date du 28 septembre:

Mon cher Pierre,

Au moment de partir pour le Synode à Rome, je reçois ta lettre du 28 septembre. Je t'en accuse réception, avec le regret de constater, une fois de plus, combien tu es peiné à voir les choses sous l'angle des duques qui ont à guider le peuple chrétien dans un grave problème de morale, sur le fond duquel le Magistère s'est prononcé à plusieurs reprises, et combien il t'est difficile de comprendre que ta récente intervention publique constitue un fait nouveau, qui nous oblige à réagir sans plus tarder, avec peine de rester inopérant de l'enseignement scolastique et de nous contraindre.

JE DEMANDE AU SEIGNEUR QU'IL T'AIDE EN CES MOMENTS CERTAINEMENT TRÈS DURS POUR TOI, COMME POUR TOUS CEUX QUI CONNAISSENT TA SINCÉRITÉ. Je te redis mes sentiments cordialement dévoués et attachés.

L.J. Cardinal SUENENS
Archevêque de Malines-Bruxelles

STATUUT VAN EEN PROF

Je kan dit statuut beschouwen als een bundel artikelen - 153 in het totaal en in juridische taalwaarin rechten en plichten van 't Academisch Personeel van de KUL omschreven wordt. Dit statuut is in werking getreden op 1/2/1975 en heeft kracht van wet.

Teneinde een aantal misverstanden en vragen rond de zaak 'De Batselier' op te ruimen, wordt hieronder gepoogd enkele belangrijke artikelen kort en verstaanbaar uit te schrijven.

In de uitoefening van hun taken en opdrachten genieten de leden van het A.P. de academische vrijheid. Zij dienen zich evenwel te onthouden van elke gedraging die afbreuk doet aan de waardigheid van hun ambt of het vervullen van de zending van de unief als katoelieke én wetenschappelijke instelling in het gedrag brengt.

Aan elk lid van het A.P. wordt een opdracht toegekend bestaande uit taken van onderwijs en van onderzoek. De opdracht - aan een gewoon hogleraar toegewezen - omvat tenminste zes uren onderricht per week; hun overige werktijd dienen zij te besteden aan studie en wetenschappelijk onderzoek.

Een gewoon hogleraar mag buiten de universiteit geen andere bezoldigde of winstgevende activiteit uitoefenen die een groot gedeelte van zijn tijd in beslag neemt ... tenzij hem daartoe toelating werd verleend door de Raad van Beheer en voor zover deze activiteit positief nut oplevert voor de uitoefening van zijn univ. opdracht. In de toelichting schrijft men dat de nevenactiviteiten niet meer dan één volle dag of twee halve dagen per week in beslag mogen nemen.

Op de leden van het A.P. die hun ambtsplichten verzuimen of door hun gedrag afbreuk doen aan de waardigheid van hun ambt kunnen tuchtstraffen worden toegepast. Deze zijn respectievelijk: - de waarschuwing; - de schorsing tot ten hoogste 12 maanden, al dan niet beperkt tot bepaalde taken of functies en

met of zonder geheel of gedeeltelijk verlies van bezoldiging; - de ontzetting uit het ambt.

De waarschuwing wordt gegeven door de rector. Beroep is mogelijk bij de Raad van het A.P.

Over de schorsing wordt beslist door de raad van het A.P. Beroep is mogelijk bij de Raad v. Beheer.

Over de ontzetting uit het ambt wordt, op voorstel van de raad van het A.P., beslist door de Raad van Beheer, waar een bijzondere meerderheid vereist is.

De (elke) tuchtprocedure wordt ingezet door de rector, en dit door de betrokkene schriftelijk kennis te geven van de hem ten laste gelegde tekortkoming(en). Na de betrokkene te hebben gehoord ... neemt de rector een beslissing (met redenen omkleed). Indien de rector vindt dat er wel gronden zijn voor het toepassen van een tuchtstraf, geeft hij de betrokkene een waarschuwing of verzoekt de raad van het A.P. zich over de zaak uit te spreken. Indien de rector schorsing of ontzetting uit het ambt aangewezen lijkt.

In de volgende artikelen wordt bepaald welke de rechten (en plichten) van beide partijen zijn. De voorziene termijnen voor elk van de volgende stappen in de tuchtprocedure, voor het indienen van een verweerschrift, voor het horen of schriftelijk in kennis stellen van de betrokkene ... de bepalingen inzake inzage van het dossier ... de inhoud en volgorde der opeenvolgende stappen tijdens het verder verloop van de tuchtprocedure ... dit alles staat allemaal zwart op wit neergeschreven in het statuut van het A.P. Evenwel zijn alle procedures in tuchtzaken geheim.

De Raad van het A.P. is samengesteld uit gewone hogleraren - 10 in het totaal; 1 per faculteit - tenminste 5 jaar anciënniteit in die rang. Ze worden gekozen door de leden van het A.P. van de resp. faculteitsraden en mogen NIET de functie hebben van 'rector, decaan, vice-rector ...'.

PAARSE GEWADEN

De "inrichtende overheid" van de Kul bestaat voor het grootste deel uit de Vlaamse bisschoppen. Dat zijn van die dingen die je nogal eens geneigd bent te vergeten omdat deze lieden meestal achter de schermen werken. Af en toe blijkt dan wel eens dat de kerkelijke overheid de gebeurtenissen aan de universiteit met argusogen volgt. Dat is gebeken naar aanleiding van het eredoktoraat van Fellini (zie de vorige Veto). De Somer ontkent de versie van Veto. Veto blijft bij zijn versie. In het geval de Batselier hebben hoge kerkelijke kringen hun ongenoegen tot uiting gebracht omtrent 's mens opvattingen. Maar de ware rijkwijde van de "ingrep" van de bisschoppen werd in de vorige Veto ongenueanceerd weergegeven. Veto houdt zijn uitspraken over met name het aandeel van Servotte in de affaire de Batselier niet staande.

Een mooi voorbeeld van hoe de bisschoppen een rol spelen in de door hen "ingerichte" universiteiten is het verhaal over kanunnik Pierre de Locht, die prof was aan de UCL en zich in het openbaar nogal geneueanceerd had uitgelaten over abor-

tus. Hijzelf was tegen abortus had hij gezegd en geschreven, maar hij vond toch dat abortus uit het strafrecht moest, omdat het naar zijn mening in hoge mate een persoonlijke aangelegenheid is.

Daar waren de bisschoppen het niet mee eens. Eerst hebben ze geprobeerd de Locht zijn uitspraken ter laten herroepen. Het alternatief was: ontslag nemen. Brief van Suenens aan de Locht van 28 september 77:

Beste Piet, ik sta klaar om naar de synode in Rome te vertrekken op het moment dat ik je brief ontvang. Ik bevestig hiermee de ontvangst van die brief en stel eens te meer met droefheid vast hoeveel moeite het je kost om de zaken te zien uit het standpunt van de bisschoppen, die tot taak hebben het Christenvolk leiding te geven in een moeilijk moreel probleem waarover het magisterium zich bij herhaling heeft uitgesproken en hoe moeilijk het voor je is te begrijpen dat je recente optreden in het openbaar een nieuw feit vormt, wat ons verplicht om zonder verwijl te reageren om niet

KOMMUNIKEES

NOTA AAN DE ACADEMISCHE FAAD,

De Kringraad - samengekomen in Algemene Vergadering op 31/1 11 neemt omtrent de moeilijkheden tussen de Academische Overheid en Prof. De Batselier volgende standpunten in.

De Kringraad is van mening dat de tot nog toe gevolgde procedure niet erg tactisch was en bovendien ondemocratisch omdat de

normaal voorziene weg - langs de Academische Raad - niet gevolgd werd.

Het Bureau van de Academische Raad heeft ten onrechte gemeend zich te moeten uitspreken over en verantwoordelijkheid te moeten opnemen inzake de Passage 144, vooral wat betreft de modaliteiten van werking van Prof. De Batselier.

Kringraad,
1/2/1978.

PEKSMEEDELING VAN V.V.P.L.

Eind vorige week gaf Professor L. Van Gerven, voorzitter van de Raad van Beheer van de V.V.P.L. het onderstaande communicatie de mediawereld in. Aan Rector De Somer werd een afschrift toegezonden.

De V.V.P.L., beroepsvereniging van het Academisch Corps van de KUL, vestigt de aandacht van de universitaire gemeenschap en van de publieke opinie erop, dat er voor de professoren van de Leuvense universiteit sedert 1 feb. 1976 een statuut bestaat, gelijkwaardig aan dat van de professoren van de Rijksuniversiteiten. Dit statuut waarborgt de academische vrijheid en vrijwaart de individuele rechten van de professoren.

Vlg. art. 4 van dit statuut kunnen de professoren, behoudens

bij tuchtmaatregel, niet ontslagen worden.

Hoofdstuk X van het statuut behelst een tuchtprocedure, waarin o.m. voorzien is dat de Academische Overheid - i.e. de Raad van Beheer - geen beslissing tot schorsing of ontslag van professoren kunnen nemen, tenzij deze maatregel voorgesteld wordt door de Raad van het Academisch Personeel.

Deze tuchtprocedure, die nauwkeurig werd vastgelegd, waarborgt de betrokken professor alle middelen van verweer.

De V.V.P.L. betreurt dat recente persberichten de indruk hebben gewekt dat deze procedure niet gevolgd wordt en staat erop dat er niet, en voor geen enkele col lega, van de bepalingen van het statuut afgeweken wordt.

V.V.P.L.,
9/2/1978.

VERKLARING VAN DE VERENIGING VOOR GESTALTTERAPIE

In hun verklaring - naar aanleiding van 'onduidelijke berichten' in de media - schrijft deze vereniging o.m. dat zij het betreurt dat hierdoor verwarring ontstaat over de bekwaamheid van niet-medici tot het verstrekken van: psychoterapeutische hulp. Een belangrijk deel van deze laatste wordt in ons land verstrekt door niet-medici die daartoe een geëigende opleiding hebben genoten en die aan de erkenningscriteria

voldoen van diverse psychoterapieverenigingen.

Tevens blijkt dat de vereniging bijzonder boos is omdat de Orde van Geneesheren de zaak 'De Batselier' aan het gebruiken is om de buitenwereld te suggereren dat enkel een medische opleiding doeltreffend psychoterapie kan garanderen.

De vereniging vindt dergelijke suggestie oneerlijk.

(De standaard, 9/2/78)

ACADEMISCHE RAAD 13 FEB

Tijdens de vergadering van de Academische Raad - maandag 13 februari 11. - werd na een uitgebreide discussie onder de leden uiteindelijk een standpunt ingenomen - dat waarschijnlijk ook als perscommuniqué naar buiten uit gebracht werd. Aangezien we op dit ogenblik niet beschikken over de volledige en juiste tekst, trachten we hier enkel de inhoud ervan te omschrijven.

De Academische Raad neemt op dit moment nog geen beslissing aangezien er tussen de academische overheid en Prof. De Batselier gesprekken aan de gang zijn waarbij getracht wordt wederzijds aanvaardbare oplossingen te vinden. Er wordt geen tuchtprocedure ingezet en de Academische Raad wil het verder verloop van de onderhandelingen afwachten.

O.m. door de gebeurtenissen rond de "Passage 144", was het voor de medewerkers tot nu toe onmogelijk het vervolg binnen te brengen van de reeks over de Passage (waarvan in Veto 9 de eerste). Het vervolg wordt echter binnenkort verwacht.

het vliegend scheermes

Onder deze rubriek worden reacties van lezers afgedrukt; naam en adres moeten aan de redactie bekend gemaakt worden. De redactie heeft het recht ingezonden stukken in te korten, zonder evenwel aan de inhoud ervan te raken. Ook houdt de redactie zich het recht voor te antwoorden op brieven.

DE BATSELIER

Ik ken deze integere man en briljante geest sinds '61. Het verwondert me niet dat hij nieuwe moeilijkheden ervaart met de overheid! Het is geweten dat elke idealist en progressief-denker in ons democratisch(?) landje het "systeem" op de hals haalt. Nochtans ken ik hem voldoende om te weten dat hij altijd bereid was iemand uit de nood te helpen en dit zelfs gratis deed. Ik heb dit meermaals mogen ervaren en mag als gewone man, niet-akademicus, toch een vergelijking maken met de zeer negatieve ervaringen die ik opdeed met de "klassieke psychiatrie".

Dat de psychiater heden ten dage veel kritiek moet inkasseren, is z'n eigen schuld. Een paar voorbeelden. Zijn taak als deskundige in het juridisch wereldje lokt protesten uit, niet alleen van verdedigers in zeer belangrijke zaken (bv. verdediger L. Martens in de zaak Jespers), maar ook van de Prokureur-Generaal; deze, Dubois, liet zich in felle bewoordingen uit; hij zed "de psychiater's hun beroepswaarden in twijfel te trekken", en sprak o.m. van "onbevoegdheid", "onwaardigheid", "oneerlijkheid"! Spijtig genoeg spelen die heren psychiater's met mensenlevens. Denk bv. maar aan de beruchte interneeringswet, aan de fameuse instelling

in Doornik. Ook prof. De Batselier heeft daar gewerkt, en zal beter de toestanden kennen dan wij, buitenstaanders, die dergelijke onmenselijke behandelingen via de pers moeten vernemen. Ik mocht ook ervaren dat psychiater's zich, als arts, kunnen "vergiszen" in de relatie met de patiënt. Niet alleen medisch maar ook financieel. Ik maakte mee dat na 8 dagen behandeling door hen in een algemeen ziekenhuis, er 7 in comateuze toestand lag; m.a.w. ik was er gezond maar overspannen binnengekomen en werd in geen 3 dagen tijd herleid tot een robot, kind, automaat door een overdosis medicamenten en insputingen. Kan men zenuwen alleen maar behandelen met multi-national

Kan men zenuwen enkel behandelen met de multinationale-pilletjeswinkel? Ik durf dit gerust te ontkennen. Toen ik voor 4 jaar gedurende verschillende maanden in behandeling was voor een geknusse zenuw in de rug, moest ik voor elk onderhoud met de psychiater 900 fr betalen voor ongeveer 20 minuten. De voorgeschreven insputingen hielpen niks, daarom richtte ik mij tot een acupuncturist. Met 3 behandelingen van elk 600 fr was ik terug "de oude"!

Er zijn nog mensen die hun vertrouwen stellen in een psychiater om hun problemen kwijt te geraken en dit jaren volhouden en maar braafjes allerlei pillen slikken, maar zonder resultaat! Waarom dan de psychiatrie nog als iets "heiligs" bezien? Ik wil ook nog verwijzen naar de ambtenaren die wantoestanden aankloegen in openbare diensten en die via een verslag van hun onmiddellijk overste naar de staatspsychiater werden gezonden. Persoonlijk heb ik zaken aangeklaagd via het Hoog Comité van Toezicht en werd op voorstel van m'n chef via een Antwerps psychiater op bevel van de "AGD"-Ministerie van Volksgezondheid & Gezin, geschorst na slechts twintig (20) minuten "ondervraging" over m'n oudersrelatie en kinderziekten! Zijn ze nu ook al "broodrovers" geworden???

Met dit feitengegeven kan ik best begrijpen dat er stemmen opgaan om dit "pokerspel in de psychiatrie" een richting in te sturen. Volgens mij is de psycholoog/criminoloog veel beter opgewassen tegen zijn taak dan de kapitalistische geneeskunde met al de proefnemingen en overdreven medikaties. De psycholoog kan in groepsverband echter wonderen doen, bv. in gestoord huwelijksleven en levensproblemen. Moet men wel geschoold zijn? De "A.A." heeft toch ook al meer dan genoeg zijn nut bewezen; de dienst Tele-Onthaal funktioneert toch ook prima! Waarom moet men dan persé

beroep doen op de medische wetenschappen om problemen op te lossen? Omwille van de erelonen en andere financiële voordelen? Feit is dat wij vrij zijn om ons te richten tot wie wij, de gewone man uit de straat, ons wensen te richten. Dit kan evengoed tot een "kramer" als een psycholoog zijn en waarom niet? Prof. De Batselier is één van die uitzonderlijke mensen die steeds getracht heeft zich maximaal in te zetten voor de noodlijdende mens, zonder aan machtoverschrijding te doen. Zijn persoon en zijn aanpak of methode was zijn "macht". Ik heb hem nooit kritiek horen uiten, hij scheen iedereen te kunnen aanvaarden. Van z'n studenten wist ik dat hij op de handen werd gedragen, van de psychiater's hoorde ik alleen negatieve klanken. Maan heren dokters, u ziet toch zelf de positieve resultaten die hij bereikte, en wees er gerust in: velen zullen hem in deze moeilijke dagen geheel steunen en bijstaan omdat hij het dubbel en dik waard is. Wanneer wij geholpen kunnen worden door een psycholoog en zijn nieuwe methode, zoals "Passage 144", heeft niemand m.i. het recht dit af te remmen of voor voldongen feiten te stellen. Ik hoop dat de heer rektor op zijn woorden terugkomt die hij verklaarde in Humo: "In elke maatschappij zijn er gekken, waarom niet onder de profs"! Dat er "gekken" bestaan, heb ik al ondervonden, maar niet alleen in de maatschappij, ook in de medische wereld.

H. Verlinden
Mechelen

DE ACTIE DE BATSELIER

Het lijkt mij nuttig - na drie weken - even het verloop van de actie rond de zaak 'De Batselier' kritisch te bekijken.

Van bij het eerste persbericht - vanuit de Academische Overheid - wilden een aantal mensen objectieve en duidelijke informatie bekomen. Daartoe was het nodig

vervolg: p.7

SPORT, NIET HELEMAAL, MAAR TOCH...

Als we stellen dat Sportraad de sportverantwoordelijken van de verschillende Leuvense fakulteitskringen groepeerd, met de bedoeling de studenten toch een beetje aan lichamelijke ontspanning te laten doen, vertellen we wat iedereen al weet, en toch maar een halve waarheid.

Om de puntjes op de i te zetten, moeten we al toevoegen dat we ook sportverantwoordelijken van verschillende peda's en studentenhuizen (Torres, Pauskollege...) in onze werking betrekken. Hierin verschillen we van de andere rader maar we kunnen moeilijk geloven dat iemand daar aanstoot aan zou nemen, als je ziet waar onze werking op gericht is.

Waar het schoentje wél wringt, is dat we niet slagen in ons opzet zoals we dat wel zouden willen. Onze werking bestaat hoofdzakelijk uit het organiseren van competities tussen de kringen en peda's, en dit voor volley, voetbal, basket, handbal en pingpong. Deze competities hebben elk jaar meer succes, qua aantal ploegen (vb: voetbal, heren en dames samen, 36 ploegen), en dus aantal spelers (voetbal: ongeveer 400 'vaste' en 50 'toevallige' sjotters). Ook de deelname aan de bekertjes verhoogt jaarlijks enorm.

"Wat klaag je dan nog?" vraagt iemand op de laatste rij. We klagen omdat we bang zijn de bal mis te

slaan. Want wie komt er hoofdzakelijk voetballen, volleyen...? Dat handvol mensen binnen de kring, die in 't weekend hier of daar te lande toch al ergens tegen een balletje trappen. Terwijl we diegenen die we moeten bereiken, op enkele uitzonderingen na, volledig missen. Onze competitities zijn wat dat betreft ergens verwaterd tot een 'strijd' voor de kring-ear, gelijkaardig met de interuniversitaire kampioenschappen: kunnen uitpakken met de sterkste ploegen, tot meerdere eer en glorie van het fakulteits- of universiteits-prestige. Ik stel het wel erg cru, toegegeven, maar de bedoeling is dat je snapt waar ik naar toe wil: massasport zit er niet meer in, zoals het zou moeten.

Wat dat betreft, moeten we erkennen dat het Sportsekretariaat (de universitaire sport) méér mensen bereikt door monitoren en trainers ter beschikking te stellen in een uitgebreid gamma van sporttakken. Alhoewel hier ook de achtergrond-idee van rekruterend voor de universitaire ploegen (en dus topsport) heerst. Maar goed. Alles wat sportraad de laatste jaren aan massasport georganiseerd heeft, had één grote overeenkomst: weinig belangstelling. Geen interesse? Of drempelvrees? Schrik om uit de toon te vallen, de laatste te zijn? Kan best. Alhoewel het

er - en dat zeggen we voor de onteelbaarste keer - bij massasport niet op aankomt welke prestatie je verricht, maar wél of je meedoet of niet.

We geven de moed echter niet op. Dit jaar komen we voor de propfen met een project dat we gemakkelijkheidshalve 'meerkampen' noemen. (Lezen we daar niet het woord 'kamp'? Ja hoor.) Waar het om gaat: wie wil deelnemen moet zien dat hij/zij een paar uurtjes vrij kan maken. We organiseren 3 weken na elkaar één of andere sportproef. Te weten: - dinsdag 21/2: 's avonds, in de grote sporthal van het 'sportkot'

een grote hindernissenloop, met maten, matrassen, banken, zakken...

- woensdag 1/3: zwemmen of veldrijden (dat weten we nog niet precies), samen met karabijn-schieten.

- woensdag 8/3: cross in het stadspark, en een aflossingskoers voor ploegen.

Er is geen mens die je verplicht aan de 3 evenementen deel te nemen. We zijn al heel blij als je 1 keer komt. 2 keer is natuurlijk beter, en 3 keer is best. Want bij al deze proeven wordt een klassement opgemaakt (toch), en de winnaar van het totaal-klassering van de 3 dagen, wordt in staat gesteld zodat voor de rest van zijn/haar leven op onze kosten te drûken! Een vat in zijn/haar kaffaat.

Je kan ook ploegen vormen van ongeveer 5 mensen, met lui van je kring, peda, kot, klub, kaffee, dorp... Por je vrienden maar aan ook eens mee te doen. Voor die ploegen wordt dan een afzonderlijk ploegenklassement opgemaakt (de prestaties van de verschillende leden), en de winnende ploeg zal natuurlijk ook beloond worden.

Voor inlichtingen kun je altijd terecht bij Sportraad, Teruuvsevest 101, tel. 233851, toestel 134. En verder hoor je er nog van.

Sportraad.

vervolg van p.6
kan zich de vraag stellen of de 10 miljoen weggevoerde slaven (volgens Garaudy 100 miljoen) wél de feodale kasten hadden omvergegooid. Dat de kolonisatie echter niets met filantropie en alles met winstbejag te maken had, is ook klaar, maar in het kader van dat Westers profijt paste nu eenmaal de vooruitgang van Afrika (tot op zeker niveau uiteraard). Beweren dat de Afrikanen zonder de Europeanen beter waren geweest is dus beweren dat men ze in de prehistorie had moeten laten. L. besluit met de 3 premissen van Garaudy als kritiek op Wils. De eerste premis was onvermijdelijk, wilde men tot vooruitgang komen: spoorlijnen maakt men immers niet zonder ijzer. Wel kan men zich vragen stellen omtrent het verder zetten van deze politiek en omtrent de manier waarop dit in het verleden gebeurde. De tweede premis is eveneens een waarheid als een koe, maar tot vóór deze eeuw een vanzelfsprekend feit: de dominerende cultuur vernietigde de gedomineerde (denken we maar aan de kristelijk-latijnse t.o.v. de Germaanse, of de Arabische t.o.v. de Afrikaanse); tolerantie en pluralisme zijn begrippen van de jongste eeuw en pas de laatste decennia is men belang gaan hechten aan buiten-Europese culturen (Gauguin en Picasso waren dus eerder uitzonderingen die de regel bevestigden). Wat dan de derde premis betreft, daar vrees ik dat L. samen met Garaudy het kind met het badwater dreigt weg te gooien. Stellen dat het ontwikkelingsstijpe van de industriële landen de mensen naar het slop leidt is vragen om een terugkeer naar de pre-industriële periode, iets wat zelfs de meeste fascistien (uitzonderingen als Salazar niet te na gesproken) hebben afgezworen als utopie. L. heeft vooral de fout gemaakt het werk van Garaudy te gebruiken ter staving van een historische tekst. Welnu, het doel van Garaudy's boek is enkel een polemisch geschrift te zijn tegen de huidige westerse

hoogmoed. Daarom probeert Garaudy het westers verleden tot quasi-niets te herleiden en gebruikt hij daarvoor een methodische truk, nl. het verleden te bekijken door een hedendaagse bril. Als polemisch geschrift is zijn boek interessant, als historisch werk echter waardeloos. Wils kijkt juist niet de 19de eeuw met een eigentijdse bril. Daarom is zijn konklusie dat de levensomstandigheden van de arbeiders van de 19de eeuw iets beter waren dan die van het proletariaat van de 18de eeuw zeer waarschijnlijk juist. Maar wat hij niet vermeld is dat er wel iets fundamenteels veranderd was: in de 18de eeuw waren hiërarchie en standen' algemeen aanvaard - als door God gewilde - ordebegrippen, terwijl in de 19de eeuw "vrijheid en gelijkheid" vaak grondwettelijke begrippen waren geworden. Kortom, daar waar men adel en klerus nog kan begrijpen - ze wisten niet beter - moet men de burgerij van de 19de eeuw juist aanklagen wegens hun hypocrisie. Uitbuiting was voor adel en klerus vanzelfsprekend, niet echter voor de burgerij, die de vrijheid en de gelijkheid openlijk bleef bepleiten, maar in werkelijkheid op eigen machtsbehoud uit was en dus toch de uitbuiting aanhield. Daar ligt dan ook het zwakke punt in Wils' betoeg: de verbetering van de levensomstandigheden was er zeer waarschijnlijk, maar ze was, zelfs volgens de theorieën van de burgerij, veel te beperkt. Dat betekent dat de Franse Revolutie was uitgemond in een staatsgreep. In 1789 was er zeker een vorm van idealisme dat de ideeën van de Verlichting in praktijk wilde brengen. Maar toen de burgerij inzag welke consequenties haar eigen theorieën van "vrijheid, gelijkheid en volkssoevereniteit" voor haar eigen positie zou hebben, veranderde ze slechts enkele uiterlijkheden (grondwet, afschaffing van standen, scheiding tussen kerk en staat e.d.)

maar fundamenteel (de uitbuiting) bleef alles hetzelfde als voorheen, alleen was de uitbuiting veranderd. Het is pas ver in de 19de eeuw dat men, onder druk van het socialisme, de ideeën van de Verlichting verder heeft willen doorvoeren. Tot dan bestond slechts de onbeperkte vrijheid, wat betekende dat enkelen totaal vrij waren en de massa totaal gebonden; van gelijkheid of volkssoevereniteit was geen sprake.

VLAAMSE AKTIES IN LEUVEN

Graag zou ik u het volgende vertellen betreffende het artikel in "De factis hominibusque" van VETO 10 over de actie tegen een franstalig toneelstuk in Leuven. (Merk wel op dat ik met deze actie niets te maken heb of had.) U keurt de actie van de KVHV-, VNSU- en TAK-leden volledig af. Wel, ik keur die actie volledig goed. Ten eerste omdat het de hoogste tijd wordt dat er iets gebeurt tegen die sterke franstalige aanwezigheid in Leuven, die iedere Vlaming, die er nog durft voor uitkomen Vlaming te zijn, met wemoed doet terugdenken aan 1968. Toen durfden de studenten nog wel in blok op straat komen, betogen en vechten (voor hun rechten). (Zelfs indien ze dit nu nog zouden durven, zouden ze het niet meer kunnen, want er is geen studentenblok of studentenfront meer, alleen nog een verzameling individualisten of individualistische studentenverenigingen.) In 1968 verwierpen de Vlaamse studenten voor Leuven het statuut van "Vlaamse stad". Iedere student die zich niet dood blokt en zijn ogen nog durft open trekken voor wat er rondom hem gebeurt, ziet dat Leuven in werkelijkheid NIET Vlaams is. Daarom is deze actie goed en lovenswaardig: zij doet de Walen in Leuven min of meer duidelijk aanvoelen dat zij er niet gewant zijn. (Alhoewel hen dat over 't algemeen niet in 't minst stoort.) Ik citeer uw artikel: "Waartegen protesteren ze eigenlijk? Tegen de franstalige aanwezigheid

Tot slot nog dit over de recensie: L. heeft vooral de fout gemaakt dat hij heeft gelezen wat hij dicht of hoopte dat er stond i.p.v. wat er werkelijk stond en dit geldt zowel de brochure van de Verontruste Historici als het artikel van E. Troch in "Tijdschrift voor Diplomatie". Erg wetenschappelijk is dat niet, want zo komt men tot "idéés claires et distinctes", die al te snel tot Cartesiaanse zekerheden kunnen leiden.

R.F.

in Leuven? Dan kunnen ze wel elke dag tonnen aal uitgieten aan bv. de cinemazalen, waar toch regelmatig franstalige producties vertoond worden." Dit is nogal een simplistische opvatting, vermids de franstalige films meestal toch van Nederlandstalige ondertitels voorzien zijn. En als zulks nu eens niet het geval moest zijn, dan zou het inderdaad geen slecht idee zijn om ook dan voor een verfrissende actie te zorgen. Ik citeer verder: "Het ging nochtans om een privé-initiatief" (Bedoeld wordt het franstalig toneelstuk). Het feit dat het toneelstuk een privé-initiatief is, wijst duidelijk op een niet aflatende of afnemende Waalse tegenwoordigheid in Leuven.

Ten tweede keur ik de actie goed omdat het een AKTIE is. Aktie, iets waar duizenden studenten (waaronder waarschijnlijk ook de schrijver van het artikel) vandaag voor terugschrikken. Het is gemakkelijk in een luie zetel met pen en papier een aktie of vaak zelfs een hele ideologie of rechtstelsysteem af te breken en te misprijzen; het is gemakkelijk een paar dagen of weken te staken; het is gemakkelijk pamphletten uit te delen en het allemaal mooi te zeggen. Maar vraag u nu niet aan onze brave student om op straat te komen of te betogen voor of tegen iets, want dat is te veel gevraagd. Dan moet onze student immers blokken of heeft hij gewoon geen tijd. (Kijk bv. maar naar de

vervolg: p.8

vervolg van p.7

"Nationale"betoging voor het behoud van de studiebeurzen.) Iets DDEN zoals de mensen van KVHV, VNSU of TAK kan iedereen, maar niet iedereen wil of heeft er de moed toe. Doch zo'n actie afbreken kan iedereen en het is volgens mij een vrij goedkope bladvulling voor een tijdschrift zoals VETO, uitgegeven door het overkoepelend orgaan van alle studentenverenigingen.

Nog een kleine opmerking: men schreef ook in dat artikel: "... en onze flaminganten zijn goed op weg om de spreekwoordelijke gastvrijheid van de Vlamingen naar de boten te helpen." Mag ik er uw veelzijdige, breeddenkende en alwetende schrijver op wijzen dat wij, Vlamingen, dank zij onze "spreekwoordelijke gastvrijheid" al verschrikkelijk veel grondgebied en rech-

ten verspeeld hebben. Denk maar aan Wezenbeek, Linkebeek, Drogenbos, Kraainem... in één woord: de ganse olievlek Brussel. En er is een tweede olievlekje (nog heel klein): Leuven, en ook dat zal slechts ontvlammen als het te laat is. Als de Walen van de Vlaamse "spreekwoordelijke gastvrijheid" niet beter en dankbaarder gebruik weten te maken, dan moeten ze het in de toekomst maar stellen zonder "spreekwoordelijke" gastvrijheid". Niettegenstaande dat, hoop ik dat de Vlamingen de Walen in de toekomst een "warm onthaal" zullen bezorgen.

NB: het is niet "falminganten", maar wel "flaminganten". (Het kan natuurlijk ook een drukfout zijn.)

L. Vander Elst
Everberg

1° kan Pol&Soc

1. U lijkt de indruk te willen wekken dat Veto zich geen barst aantrekt of zelfs tegen de Vlaamse - en Egmontproblematiek is. Als u de afgelopen nummers nakijkt, zult u merken dat er regelmatig iets over deze zaken is verhanden (standpunten, oproepen voor acties; het hoofdartikel in Veto 6 ging exclusief naar Egmont). De kwestie voor Veto was wel: vanuit welke hoek die zaak bekijken, en daarop is slechts een gedeeltelijk antwoord gekomen (zie "verantwoording" Veto 6).

2. Waarop in "De factis..." vooral gereageerd werd is de soms hysterische manier waarop door de vermeldde flamingantische (niet noodzakelijk pejoratief bedoeld) verenigingen gerepikeerd wordt op alles wat in dese (terecht) Vlaamse stad aan Frans gedaan of ge-

sproken wordt; vandaar dat in het kurstje nogal doorgeboemd wordt op de "aal-affaire" en het in extreemis doortrekken van Franstalige situaties in Leuven. In het licht van die "hysterie" moet ook de zin over de "gastvrijheid" gezien worden; als er over "gastvrijheid" gesproken wordt, is dit inderdaad in de betekenis die u er ook aan geeft, en niet in de zin van profijt of uitbuiting, zoals inderdaad rond Brussel gebeurt. (Tussen haakjes: u moet ook eens nagaan welke Walen Vlaanderen willen uitbuiten; dat is niet de gewone huisvader in Waltonië...)

3. Een krop schiet u in de keel als u terugdenkt aan '88 en de studentenrevolte in Leuven. De vraag is of dat fenomeen alleen en/of hoofdzakelijk te maken had met de Vlaamse kwestie, of dat het niet moet gezien worden als een internationale reactie (zie Veto 6, p.7). Wat u en ons ook dwars zit, is dat rond '88 en de eerstvolgende jaren de studenten over 't algemeen wél actief waren, en nu inderdaad nog moeilijk in grote getale op te trommelen zijn voor hetzelfde algemene acties, hetzelfde voor inzet in een kringwerking bv. Er werd gepoogd te peilen naar de redenen hiervan (Veto 3, p.1-2); een antwoord op de vraag hoe je die passieve tendens moet omkeren, is nog niet gevonden. (Wat u betreft, is het wel eigenaardig dat u oproept voor actie, de Schouburgaktie goedkeurt, maar dat u "met deze actie niet te maken hebt of had".)

Hoe u bij de verdediging van "de actie om de actie" komt, snappen we van geen kanten. Of plet u misschien voor beroepsagitatoren?

4. U mag gerust eens afkomen naar een redactie of een lay-outweekend, om u ervan te vergewissen dat dit niet vanuit een lute zetel en zonder engagement gebeurt van de mensen die aan Veto meewerken. Afgezien daarvan, behoort het tot de taak van een blad als Veto om de studenten in te lichten over hetgeen er gaande is en hen op te roepen voor medewerking en actie. Veto is slechts één middel daartoe, naast andere (aktiekomitees e.d.) (En Veto is niet het blad van het overkoepelend orgaan - A.S.R. - van studentenverenigingen - KVHV, CVA, MLB, VNSU, S.J.W... - maar van de studentenraden: ISOL, Kringraad, Kultuurraad, Sociale Raad en Sportraad.)

5. "falminganten" was inderdaad een tyffout. Dank u voor de opmerking.

WEGWIJZER

BENEFIETVOORSTELLING PASSAGE 144

EXAMENANGST & TRAININGSGROEPEN

Examenangst... of de angst voor mislukking die de mislukking bevoordert waarna de angst groter is...

10% van de studentenbevolking (in binnen- en buitenland) is zo bang voor een eventuele mislukking in de examens, dat het voorbereiden en afleggen van examens er in belangrijke mate wordt door gehinderd. Voor sommigen wordt de gevreesde mislukking er zelfs door veroorzaakt. Wanneer men bovendien de vele onaangename nevenverschijnselen in rekening brengt die het gevolg zijn van een langdurige en intense angst, dan dringt zich de vraag op of voor zoveel ellende geen remedie bestaat.

Het prestatiegericht onderwijsbestel dat reeds vanaf de kleuterschool verstandelijke akrobatieën probeert aan te leren, steeds meer en steeds moeilijker, is hiervoor in belangrijke mate als oorzaak aan te wijzen, uiteraard gesitueerd in een maatschappij die presenteren en waardevol-zijn bijna als synoniemen hanteert. Daarnaast moet meer aandacht besteed worden maar dit duurt nog wel even.

Ondertussen richt de Dienst voor Studie-Advies zich tot die vele

studenten die ondervonden hebben dat hun resultaten in praktisch alle ondervragingen en examens in *ernstige mate* gedrukt worden door hun angst voor mislukking. We voorzien tussen half februari en einde maart enkele trainingsgroepen waar in studenten kunnen leren controle te krijgen over hun angst en inspanning. De gebruikte middelen zijn:

- INZICHT in de aard en het ontstaan van die spanning
- RELAXATIE
- CONFORTATIE met de mislukking i.p.v. vlucht of paniek.

De laatste jaren hebben reeds heel wat studenten zich deze methode eigen gemaakt, met een aanzienlijke vermindering van faalangst als gevolg.

De training staat open voor alle KULeuven-studenten en is uiteraard gratis.

Wie op een totaal vrijblijvende manier verder op de hoogte wil gebracht worden van dit initiatief, geeft vóór 21 februari naam en adres op (schriftelijk, telefonisch of persoonlijk bij:

Eric Depreuw
Dienst voor Studie-Advies
sektor Oriëntering en Begeleiding
Muntstraat 24 - 3e verd.
Leuven (016/22.56.84)

KURSUS ANTI-IMPERIALISME ZUIDELIJK AFRIKA

Op volgende dagen organiseert Elcker-Ik Leuven een cursus "Anti-Imperialisme Zuidelijk Afrika":
vrijdag 3 februari: Geschiedenis van het Imperialisme; de vernietiging van Zuidelijk Afrika; historische analyse en poging tot ontleding van verschillende imperialistische aspecten.

vrijdag 10 februari: Het Westers Imperialisme in Zaïre; vooral de Belgische belangen zullen toegelicht worden.

vrijdag 17 februari: Het Westers

Imperialisme in Zuidelijk Afrika.
vrijdag 24 februari: De moeilijke weg naar het socialisme; aan de hand van vorige lessen samen zoeken naar oplossingen en werkmogelijkheden hier.

Deze lessenreeks gaat door telkens om 20u in Elcker-Ik, Blijde Inkomststraat 115 Leuven, 016/23.96.92. Inschrijvingen voor heel de cursus: 100 fr, dossier inbegrepen. De cursus wordt georganiseerd in samenwerking met AKZA en Ronald Van Den Bogaert, politoloog.
Elcker-Ik Leuven

Lang voor de sensatie en harris die nu geschapen wordt rond het ontslag van Steve Batselier aan de K.U.L., besloot Kultuurraad i.s.m. de Passage 144 om dit nieuwe project meer rechtvaardigheid te geven en tevens te zorgen voor de nodige financiering om de leefbaarheid van dit centrum mogelijk te maken. Daarom trok een ploeg van Kultuurraad hier toe aangeduid door de A.V. naar het huis "Passage 144" eind november. De plannen werden definitief opgesteld. Op 6 februari een benefietvoorstelling met medewerking van het Mechels Miniatuur Theater en hun nieuwe productie: "De Eerste". Begin maart (nl. 7-8-9) een reeks voordrachten en lezingen rond het probleem van de psychiatrie. Kultuurraad blijft naast de nieuwe wijdingen die iedereen de laatste dagen heeft kunnen mee maken, achter haar oorspronkelijk plannen staan. De Passage 144 verdient een grotere

ruchtbaarheid en financiële steun. Daarom wil zij zich nu nog steeds inzetten voor de essentie van de gehele zaak nl. de Passage 144 en haar bewoners. Zij vraagt dan ook uitdrukkelijk aan al diegenen die bezorgd zijn om het lukken van dit huis, naar acties i.s.m. de Passage 144 te steunen. Nuttig is het ook te vermelden dat voordien reeds een aantal kringen op aandringen van de AV de Passage financieel gesteund hebben.

Ma. 6 febr.: Benefietvoorstelling Passage-144 met medewerking van Het Mechels Miniatuur Theater. Om 20.30 in de Grote aula opvoering van "De Eerste".

"De Eerste" zijn in de rij. Drummen om een zitplaatsje op de trein. Klaksoneren in een file. Bekvechten bij de bakker om eerst bediend te worden. Het lijken allemaal verouderde beelden. Een absurde strijd om de eerste plaats geeft een ijzersterk thema.

MEETING OVER DE REPRESSIE IN MAROKKO

De feodale macht die in Marokko wordt aangehouden met de hulp van zekere buitenlandse mogendheden, mondt uit in een genadeloze repressie. De dood van de jonge militante, Saïda Menhedi na 32 dagen hongerstaking heeft deze repressie nogmaals aan het licht gebracht. Zij was één van een honderdtal hongerstakers die protesteerden tegen de onmenselijke omstandigheden van hun gevangenschap. Maar er zijn niet alleen de veroordeelden, er zijn ook alle andere aangehouden die misschien ooit eens "beoordeeld" zullen worden, indien dat uitkomt voor de macht-

hebbers, er zijn ook diegenen die zonder vorm van proces uitgeschakeld werden. Deze repressie beperkt zich niet tot de grenzen van Marokko, maar spreidt haar tentakels uit tot hier. De zaak Ben Barka schokte de publieke opinie door de belangrijkheid van het slachtoffer; maar het was geen uniek geval.

Over de repressie in Marokko wil het franstalige Komitee tegen de Repressie in Marokko een info-meeting organiseren op vrijdag 10 februari om 20 u in de Madelinezaal in Brussel (Centrum). Aanwezigheid en engagement zullen ten teken van prijz worden gesteld.
C.C.R.M.

VETO

KOPIJ

Veto 12 (verschijnt op 20 februari): toelichting en data voor aktiviteiten tussen 20 februari en 6 maart; uiterlijk op vrijdag 10 februari e.k. op 't Stuc.

Veto 13 (verschijnt rond 6 maart): artikels, reacties e.d.: tegen maandag 20 februari om 12u op 't Stuc.

REDAKTIE

Veto 13: 13 februari
Veto 14: 27 februari, telkens om 14u op de 1ste verdieping van 't Stuc.

ABONNEMENT

Volledige jaargang 4: 150 fr (100 met steunkaart Kultuurraad)
Jaargang 4 vanaf nr. 8: 100 fr (75 met steunkaart Kultuurraad)
Los nummer: 15 fr.